

PAYAS SENFONİSİ

rumuz: onur ve kalem

I/

Sen bir rüyâ kasrısın yıldızlar baş tacındır
Yedi iklim, dört bucak; ok ıslığı, nal sesi
Gündüzler çerçi bohça, geceler atlas çadır
Ufkun, telli duvaklı bir mürüvvet bûsesi
Sanki göksel zevâhir, yeri göğü aşmakta
Seyyâh zaman yolları ruhunu dolaşmakta
Bir hasbî tefekkürsün gümüş damıtan ışık
Ferahfeza nağmeli gök çekimli sarmaşık

Görklü düşler beşiği, kutlu lâfızsın Payas
Bir nevrûze masalı, ay'la yıldızsın Payas

II/

Baştan başa bir tarih kokan bu topraklarda
Vakt üzre her kıyâmda gökler yere ulaşır
Kâdim Zeytin Ağacı, döktüğü yapraklarda
Sokullu'nun tunç yüzlü, gâlip ruhu dolaşır
Sarı Selim'de Hâ-Mîm ve eşik ötesi tekbir
Bir Hangâh çiçeklenip bir Külliye yeşerir
Çatallı yolağzından, doğum gününden beri
Kös vurur, zaman döner; tanır seni tanyeri

Taç-neşide endâmın hiç eksilmesin Payas
Zaman ihtişamından, bir şey silmesin Payas

III/

Güvercinler pervazda dönüyor Hû Hû'larla
Kale'nin taş kasnağı, Liman'a şûle tutmuş
Gök mahlâslı Deliçay; cenk ediyor sularla
Mavi hâreli Gökgöl, ağlayan bir bulutmuş
Gün sabaha varınca Çağsak'tan uçan kuşlar
Bûselik bir ezgiyle zamanı dondurmuşlar
Cin Kule: uçuk rüyâ; şölen vakti yakındır
Binlerce bengi kanat Damlataş'tan dağılır

Gümüş bir ay süzülüp sende taşıyor Payas
Gülfem örtülü ilkyaz sende yaşıyor Payas

IV/

İpek Yolu Köprüsü: bir eprimiş gök-bulut
Asya'dan Akdeniz'e safran, zencefil, tarçın
Vecd içinde İmaret, zâhiren hamd ve umut
Maviye batmış ucu, yok 'ta gizlenen var'ın
Malazgirt'ten nice alp, pusatlı nice derviş
Barbaros'la gül-şafak esenlik müjdelemiş
Kartal tûğ'lu Arasta, küf kokulu bir pabuç
Hebâdan ibarettir; mühre döker bir avuç

Seher vakti kâküle takılan bir gülsün Payas
Dağların başını saran ipek bir tûlsün Payas

V/

Nevruzu mülk edinmiş, tuvalindeki vâha
Müjgân gölgenden uçar suzidil ışık-tozlar
Sana cansuyu olmuş doksan dokuz râyiha
O handân cemâlinden yansıyor yakamozlar
Taflan yüklemiş leb'in kızıl yakut engine
Gök- sündüsün sîm taşır firûze çelengine
Duâlı şavkın düşmüş Amanos doruğundan
İzin ver de öpeyim, taşından toprağından

Bir ıtır buhurdanı, kudret narısın Payas
Türkün ulu kapısı, şah damarısın Payas

Rumuz: MAHŞER

PAYAS ŞEHRENGİZİ

Bu beldenin üstüne gökçe bulutlar ağar,
Leyla yüzlü semadan inci habbesi yağar,
Güneş Amanoslardan tebessümlerle doğar.
Sabah sabah çiğ düşer aybeniz yapraklara,
Taşı eksen can bulur bu münbit topraklara.

Güneş denize aşık, deniz koya sevdalı,
Itır saçar bahçeler, palmiyeler edalı,
Sarı altın takınmış, kışın portakal dalı.
Ihlamurlar şifalı, tat verir dudaklara,
Uyanır benibeşer, dökülür sokaklara.

Martılar şarkı söyler sevda hançeresinden,
Baharın demi akar veda penceresinden,
Sokullu Mehmet almış müşrik cenderesinden.
Yedi kule pes etmiş Hititli ulaklara,
İskender'in nefesi küpedir kulaklara.

Bedestenin haşmeti etrafa güven saçmış,
Kervansaray Gökgöl'e şefkat kucağı açmış,
Dadaloğlu kaleden kanat bağlayıp uçmuş.
Hürriyeti öğretmiş obaya, oymaklara,
Bir meşhur türkü kalmış, yazılmış kaynaklara.

Tarih kokan bu şehir, Türk'ün kültür sesidir,
Cami, mescit, han, hamam Yavuz mülkiyesidir.
Mimar Sinan'dan sana, aşkın hediyesidir
Cin Kulesi güvendir, şu tüten ocaklara,
Kumrular ve martılar konarmış saçaklara.

Seyyahlar seyyahlığı bu beldede unutmuş,
Karbeyaz'ın ninnisi Hüsrev'i de uyutmuş,
Sekiz kuleli kale Herakles'e umutmuş.
Suna böceği konmuş katmerli başaklara,
Turaç kuşu ses verir bozlakçı uşaklara.

Amanoslarda orman; meşe, ardıç, çam, sedir,
Yer seccade, gök kubbe; ağaçlar secdededir,
Gece yıldızlar şamdan, samanyolu aybedir.
Temmuz, ağustos, eylül, çıkılır çardaklara,
Kahvelerde aşk ile çay dolar bardaklara.

Meryem Ana Suyu'nda kevserin mukaddesi,
Uygarlığın sembolü Sarı Selim Caddesi,
Hürriyetle yok olmuş esaretin maddesi.
Kaç sağanak yağmurda su salmış savaklara,
Kaç dere dal uzatmış şu tutsak kavaklara.

Şükür minarelerden ezan okur imamlar,
Bir sanat bölgesiydi, yok oldu ihtimamlar,

Demir elik bu yerin noksanını tamamlar.
Al bayrağım el sallar, yollara, yolaklara,
alışan el ğünür, küpedir kulaklara.

Bayas, Bayyas dense de şimdiki adı Payas,
İncir, üzüm, turunç'u; deniz, kumu ona has,
Olduğun yeri ışıt, Hakk'ın emridir ey nas.
Erler, erenler binmiş aşk denen buraklara,
Yol ki senden gidermiş o kutsal duraklara.

Rumuz: ARASTA

PAYAS OKUNTUSU

I.

Uçun allı turnalar, kadim Payas eline,
Sevgi, selam götürün sırma saçlı geline.
Firkatin dergâhına mihman olmuş bu sine,
Vuslatı müjdeleyin gönlümün incisine.
Amanos'un gamzesi, busesi yâr yüzünde,
Yeşil ile mavinin hû sesi var özünde.
Gözlerine bakınca; dil susar, kalem susar,
Al bayrak mavi gökte gülümser, âlem susar.
Kifayetsiz lisanım, gönül Hakk'a duacı,
İnşirah makamında ulu zeytin ağacı.
Dağ yeli su sesine gönül vermiş bir deli,
Ben Payas'a hasretim, budur aşkın bedeli.
Her dem seni anarım, kalp sılayla dolunca,
Cümle yol sana çıkar, maksudum aşk olunca.

***Gül cemâlin âşikâr, hem gerçek hem rüyasın,
Alli turnam al götür, bu okuntu Payas'ın.***

II.

Âdem ile Havva'nın yaşına denktir yaşın,
Ayakların denizde, güneşe değer başın.
Karbeyaz gömütünde Hititlerin izi var,
Damlataş'ta mazinin, tabiatın gizi var.
Payas'ın meydanında cenk kösleri vurulmuş,
Medeniyet üstüne, medeniyet kurulmuş.
Bahtının rüzgârında İskender'in nefesi,
Deliçay'da kesilmiş Dara'nın güçlü sesi.
Ateş ehli gürûhun hüzün kokar zaferi,
Yavuz Sultan Selim Han, senden besler neferi.
Güzel Anadolu'mun cenup kapısı sende,
Kutsal topraklara yol, sevda aynı eksende.
Sen ki Türkmen yurdusun, ilelebet payidar,
Azizsin, mübareksin; su kadar, ekmek kadar.

***Vuslat, demini bekler; kalbi kalpte duyasın,
Alli turnam al götür, bu okuntu Payas'ın.***

III.

Şahidim ben bu şehrin pirüpak yapısına,
Hürriyet miracının nurani kapısına.
Esaretin ayazı kabuğundan soyulur,
Dadaloğlu avazı Binboğa'dan duyulur.
İs kokar alın terin, yurdumun yüz akısın,
Hem dün de hem bugünde, ruhumun âmâkısın.
Külliyeyle yan yana, Sarı Selim Mâbedi,

Dua Kubbe nur saçar, Sinan yaşar ebedi.
Sekiz asır mihmandır, sekiz kale burcunda,
Cin Kulesi nöbette, Akdeniz avucunda.
Gök Göl'ünden su içer ıhlamur rayihası,
Meryem Ana Suyu'nda nice derdin devası.
Yemyeşil yaylakların, çağıl çağıl su akar,
Gün batarken Akdeniz, Payas'a başka bakar.
Deryanın sır aynası, dağın altın dilisin,
Kutlu yolun âşığı, sevdanın kandilisin.

***Sakın yolda düşürme, tam kalbine koyasın,
Allı turnam al götür, bu okuntu Payas'ın.***

YÂDIMDA PAYAS'I GÖRDÜM ANNE

I/

Geldim ey ana yüzlüm, uzanayım dizine
Yoluna revan oldum, aşkla vardım izine
Yüreklerde aşıyan, Akdeniz'de nakışsın
Hatay'ın gerdanında, nazenin bir bakışsın
Kucağında gök rengi, ufka uzanan dağlar
Yadıma düştü yine, rahmet kokan o bağlar
Ruhumu eritirdi, gül çehrende meltemin
Bir an uzak düşersem, yakar beni özlemin
Limanda gemilere, yakıştırdım seyrini
Körfezinde öpmüşüm, o kurşuni fecrini
Ovalarda yel sesi, bir ulu neyzen gibi
Sekiz gözlü kalesi, kaç asır cevşen gibi
İpek Yolu köprüsü, Payas Çayı belinde
Vuslatın durak yeri, aşk dökülür telinde

II/

Asırlar perçinlenmiş, Külliye'nin harcında
Fırtınalar gezinir, Sokullu'nun hurcunda
Bayram vakti Kömbe'ye, mihman olan elim ben
Bal bohçasına saklı, incir tadan dilim ben
Duman yüzlü bacalar, emek kokar nan kokar
Payas'ım lokmasını, alın teriyle yıkar
Bir ekinden bin çıkar, evvelden çatlar başak
Cemrelere varmadan, portakal kokar toprak
Bağdat yolunda yoldaş, seferlere kilitsin
Cebel-i Bereket'te, destan yazan yiğitsin
Anadolu bâbında, kılıçsın İskender'e
Sedirten gemilerle, çıktın nice sefere
Başucunda atıldı, ilk kurşun ilk kurtuluş
Mefkûrendir istiklal, ilk kıyam ilk varoluş

III/

Fındık Yaylası serin, pınarı yardan akar
Yaşlı Kermes Meşesi, dağdan şehrim bakır

Sarp yamaçtan şelalem, taşa gamzeler açar
Zülüfler gökkuşağı, Sincan'a neşe saçar
Meryem Ana tenimde, sıhhat veren dokunuş
Bin asırlık sarkıtlar, damla damla okunuş
Cin Kulesi düşümde, selam söyler anama
Sıladayım Payas'ım, yüzün düşer aynama
Özer Türkmeni'yim ben, Amanos'ta koçağım
Yaylalarda gür nidam, tezenede varsağım
Bahar vakti koynunda, bad-ı sabâ olsaydım
Damarlarında gezen, soğuk membâ olsaydım
Narındayım ey şehir, ey derunum ey lertzem
Hasret yüklü kitabım, tut beni ey şirazem

TEBESSÜM GÜZERGÂHI

YAZEYHAM2528

Sende bırakıp gitmez kalbini hangi seyyah?
Hangi yürek bulmaz ki toprağında inşirah?
Hayalinle kavrulur gece güneş, gündüz mah.
Seyyarelere özgü bu heyecanım Payas.
Tebessüme yol alır sende her anım Payas.
Amanos Dağlarından aşıp da gelse Dara,
Deliçay kenarında son bulur bu macera.
İskender'e nazire kahramanız biz zira.
Feda olsun uğruna şu fani canım Payas.
Tebessüme yol alır sende her anım Payas.
Tarih hesap edemez belki senin yaşını,
Gördün Ehl-i Kitap'la Mecusi savaşını.
Nice istila kovan surdaki her taşını,
Düşündükçe çarpıyor işte sol yanım Payas.
Tebessüme yol alır sende her anım Payas.
Kubbesinde duanın sığınıp Yaratan'a,
Bağdat'tan Murad almak isteyen koşar sana.
Mübarek bir yolculuk başlar sanki zamana.
Ömür denen iklimde aşka revanım Payas.
Tebessüme yol alır sende her anım Payas.
Sokullu Külliyesi göğsünde bir Kehkeşan,
Dalgalanır burcunda görkemli Mimar Sinan.
Toplanıp maaile sana gelmiş asuman.
Yıldızlar badal kurmuş tacına hanım Payas.
Tebessüme yol alır sende her anım Payas.

Sultan Selim avlusu zeytine ant içerken,
Sürre Alaylarımız köprüleri geçerken,
Huzur bulmakta ervah ahirete göçerken.
Mutluluk kapısına çıkar devranım Payas.

Tebessüme yol alır sende her anım Payas.
Sanki aşk kervanına hac yolunda vahasın,
Bad-ı sabanın gönül verdiği rayıhasın.
Nice zülfün teline aşına o nefhasın.
Bezenir her kokunu şimdi cananım Payas.
Tebessüme yol alır sende her anım Payas.
İşte şanlı tarihin... Eski insanlık kadar,
Cin Kule'de gözlüyor afakını ruzigâr.
Nice medeniyetten oldun bize yadigâr.
Asırlar haykırıyor: "Sana hayranım Payas."
Tebessüme yol alır sende her anım Payas.

PAYAS GÜZELLEMEŞİ

*Giyinmiş duvaklar, Amanos dağı
Süzer gözlerini, bakar Payas 'a
Yol bulur ilkyazla, gökten bengisu
Süzidil bir sesle, akar Payas 'a*

*Hikâyesi kadim, yâdı yol başı
Mihmana davettir, kalesi, taşı
Bin bir berekettir, sofrada aşı
Töresi gül beyaz, vakar Payas 'a*

*Kerem türküsünü, ozanı söyler
Destanını kızı, kızanı söyler
Gönül kelâmını, yazanı söyler
Sevgi bayrağını, diker Payas 'a*

*İnciri, zeytini, şıfa canlara
Turunç, portakalı, girer kanlara
Öğün olur hepsi, katık nan 'lara
Nami, şanı taçlar, takar Payas 'a*

*Gülzarında güller, büyür neşveyle
Salınır yapraklar, nazla işveyle
Bülbüller dallarda, durur kisveyle
Bülbülsüz gülistan, şikâr Payas 'a*

*Maksadı mânâlı, gönlü erenler
Kervan/sarayında, yollar derenler
Yarınlara emek, veren yarenler
Sevgi tohumları, eker Payas 'a*

*Hatay 'ın mühürdar, şahbaz ilçesi
Avaz avaz çıkar, özünün sesi
Dört mevsim ötesi, sürer neşesi
Tarihin yolları, çıkar Payas 'a*

*Akdeniz bağrının, durur saçında
Ak benekli maral, gezer dağında
Mor salkımlar dal dal, açar bağında
Asması misk amber, kokar Payas 'a*

*Bazen dumanlanır, gamlanır başı
Bazen olur büyür, artar telaşı
Belâ berzah görür, yarılır kaşı
Talih kurşunununu, sıkar Payas 'a*

*Mor dağları Deli çayla söyleşir
Eteğinde elvan, çiçek eyleşir
Gökçe yaylasında, atlar boylaşır
Çelik nallarını, büker Payas 'a*

Turuncum, zeytinim, beneği karam

*Seninle kapanır, dildeki yaram
Gurbetteyim şimdi, beklerim sıram
Hasretini gönlüm, çeker Payas 'a*

*Bir kara sevdasın, güzelsin Payas
Tarihi kadimsin, ezelsin Payas
Neşede, tasada, tez elsin Payas
Kızanın, kısrığın, pek/er Payas 'a*

SENİ BEKLİYORUM

Yeryüzü gülkurusu; sema sümbül mavisi...
Darboğaz Çayı'nın dalgalara karıştığı yerdeyim.
Denize gümüşten kumlar serpilmiş,
Yapayalnız, yalınayak kumsalda yürüyorum.
Gözlerim ufuk çizgisinde bin yıldır seni bekliyorum.

Uzaktan bayraklı tekneler geçiyor,
Mendilim rüzgârda efil efil, el sallıyorum.
Delibaşımda kavak yelleri esiyor.
Bin yıldır bu öksüz şehirde seni bekliyorum.

Deniz feneri gibiyim.
Belki görüp de gelirsin diye.
Yanıp yanıp sönüyorum.
Bu eski sancak limanında,
Bin yıldır seni bekliyorum.

Tam teçhizat, tam tekmil...
“Surre alayı” gözler gibi,
Güneşin gülerek doğduğu tepelerde,
Amanoslar perde perde,
Her yaprağın bir çiçek olduğu yerde,
Bin yıldır seni bekliyorum.

Cin Kulesi'nden gözetliyorum körfezi,
Sonra yorgun kanatlarımla,
Kale burçlarına uçuyorum.
Burçlar yüksek, burçlar ihtişamlı.
Zindan karanlık, Namık'ça üşüyorum.

Seyyah-ı Fakir'in yazdığı
Yaşlı “ölmez ağacı”ndan
Saçlarına çelenkler yapıyorum.
İçimde volkanlar patlıyor,
Bu gün de gelmedin yine,
Yapayalnız yollara düşüyorum.

Mimozalar çiçek açtı,
Sarıya boyandı şehir.
Gün ikindi...
Gölgem boyumdan uzun.
Sarı Selim Camisi'nde sala veriliyor.
Dua Kubbesi'nin altında ısıtıyorum üşüyen yüreğimi,
Küllüye'de güller alev alev yanarken,
Demire su veren bu şehirde,
Elim yüzüm kara,
Bin yıldır seni bekliyorum.

Biliyorum,

Kâbe örtüsü yüklü deve kervanları gelmez artık.
Kara trenler hasret yüklü, kömür yüklü, demir yüklü,
Seni ve bu şehri
Bir Karacaoğlan yüreğiyle seviyorum.
Gelmesen de
Ben, seni bin yıldır özlüyor,
Bin yıldır bekliyorum.

DİPNOTLAR:

Darboğaz Çayı: Amanoslar'dan doğan, Payas'ta denize dökülen çay. Diğer adı: Payas Çayı.

Surre alayı: Her yıl Pay-i taht İstanbul'dan Mekke ve Medine'ye Payas'ta dinlenerek armağan götüren 'Surre-i Hümayûn alayı.

Cin Kulesi: 13.yy'da Payas Kalesi'nden denizi gözetlemek için kurulan kule.

Dua Kubbesi: Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi'ndeki esnafın işe başlamadan önce her sabah altında "bereket duası" yaptıkları kubbe.

Ölmez Ağacı: Yaşlı zeytin ağacı.

BEN HİÇ UNUTMADIM Kİ

Hatırla ey sevgili! Uzun yıllar öncesi
Yaşamıştık seninle bir gönül macerası
Çekilmez oldu artık gurbetin işkencesi
Soruyorum, dindi mi kalbinin derin yası?
Ben hiç unutmadım ki! ne seni ne Payas'ı

Cenevizliler kurmuş, ilk adıdır Bayas
Akdeniz kıyısında sanki parlayan elmas
Yavuz Sultan Selim'in yurt'a kattığı miras
Tarihten gelen Şehir olmalıdır mahlası
Ben hiç unutmadım ki, ne seni ne Payas'ı

Kente gelen turistler şanslı hem de bahtiyar
Evliya Çelebi'nin methettiği kadar var
Sincan Şelalesi'nde eski aşklar çağıldar
Başka memleketlerle yapılamaz kıyası
Ben hiç unutmadım ki ne seni ne Payas'ı

Küllüye'nin gözdesi yaşlı zeytin ağacı
Bin üç yüz elli yıldır meyvesi can ilacı
Görkemli Cin Kulesi beldenin onur tacı
Âşıkların yeridir, dolar taşar Teras'ı
Ben hiç unutmadım ki ne seni ne Payas'ı

Narenciye kokardı baharda mis havası
Amanos'a gizlenmiş Damлатаş Mağarası
İçinde arınırsın, kalmaz ruhunun pası
Medeniyetler Şehri, kadim kentlerin hası
Ben hiç unutmadım ki ne seni ne Payas'ı

Düğünlerde bayramda ne sofralar kurulur
Ekşi Aş'ından yiyen hasta çabuk dirilir
Dokuma halıların saraylara serilir
Bir karış toprağına değişmem bin Teksas'ı
Ben hiç unutmadım ki ne seni ne Payas'ı

Şenlenir yaylaların Temmuz'da Ağustos'ta
Şimdi çok uzaklarda garip gönlüm çok hasta
Tütmez baba ocağım bilirim bensiz yasta
Mutlaka döneceğim göze aldım iflası
Ben hiç unutmadım ki, ne seni ne Payas'ı

İsli bir çıra yaktım, maziye şavkım vursun.
Her kim ararsa beni, aşkın yanında dursun.
Sorun beni zamana, neredeyim kimdeyim?Nur
Dağının ruhumu, emzirdiği demdeyim.

Kadim kentim Payas'ım, Aslı'dan da aslıyım.
Zaman mekân ötesi, öze inme faslıyım.
Simli sırmalı bohça, bir gelin sandığıyım.
Yavuz'un fetih için, aşk ile yandığıyım.
Aşyanım kuşlara, güvercinlere yurdum.
Muhabbetin mührünü, cümle canlara vurdum.
Amanos'un kilidi, arzıyım, eşiğıyım.
Medeniyetler şehri, tarihin beşiğıyım.

Cenk meydanı bilindim, ne kavgalar gördüm ben.
Ak güvercin saçını, ilmek ilmek ördüm ben.
Pers kralında hüsrân, İssos'taki zaferdim.Gök
gözlü İskender'in bakışındaki ferdim.

Antik bir zeytin dalı, göklere açılan elim.
Ben arzımla göğümle, bir cihana bedelim.
Dağ yeşili libasım, deniz mavisini yenim.
Mucizeler diyarı, aşkı besteleyenim.
Harfleri gül kitabım, yazar kudret kalemi.
Damlataş'ta ben oldum, unutmuşum çilemi.
Yedi burç sekiz kule, direnmişim zamana.
Nöbette Cin Kulesi, yer yok idi gümana.

Üç vardiya tüterken, bacalarda dumanım.
Sarı Selim'de zirve, yapar benim imanım.
Sokullu'dan yadigâr, Sinanî dokunuşum.
Yazılırken Payas'tır, cennettir okunuşum.

Ben Dua Kubbesi'nde, davudi yakarışım.
Kalbe düşen ne varsa, göklere çıkarışım
Gelinlerin tülüyüm, Sincan'da çağlayanım.
Namık'a zindan oldum, hicaptan ağlayanım
Portakal rayihası, kokar zülfümün teli.
Evler ekmek görmüştür, dumanlarım tüteli.
İlahi bir dokunuş, işlidir nakışımda
Gökgöl saklıdır benim, hercai bakışımda

Ruhum sığmaz kabına, şehir-i kâmil Payas'ım.
Arasta'nın kalbini, duyusım var duyusım.
Dün bugün terazisi, ağır gelir geçmişim.
Meryem Ana Suyu'ndan, yudum yudum içmişim.
Ne vakit derya dense, gelirim hatırlara.
Buğulu mürekkebin, en mesrur satırlara.
Payas'ım ben, geçmişin imbiğinden sızmışım.
O altın sayfalara, yazılmışım yazmışım.
Berduş gezen poyrazım, ıslığıyım dağların.
En sessiz tanığım, akıp giden çağların.
Dizlerimin dibinde nefes aldı kervanlar,
Şu benim lisanımı, aşka düşenler anlar.
Bilir misin ruhumu, hep kıyamda tutanı.
Yüzüm değişir belki, beni kalbimden tanı.

PAYAS

Rumuz: Badem Çiçeği

Görmeden bir şehri yazmak istedim.
Yazamadım heyhat, tutarım yası.
Karar verdim, “gidip gezeyim” diye;
Gördüm ki mayası Türk’ün mayası,
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

Duruyor, el işi nakışı gibi,
Ceylanın boynunu büküşü gibi,
Amanos'tan akan gözyaşı gibi
Süzülür sanki bir inci oyası
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

Haçlılar’dan kalma eski Kalesi,
Korumuş Payas’ı Sekiz Kulesi.
Ecdadıma nasip son merhalesi
Giydirmiş üstüne altın libası,
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

Kervanlar kullanmış; yolu, limanı,
Sokullu, Sinan’a yaptırmış Han’ı.
Tarih fişkırıyor, hemen her yanı
Sultan Selim Han’ın bize mirası
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

Esaret bilmemiş kırmış zinciri,
Besleyip büyütmüş sevgi taciri.
Tezgâhlarda dolu Hatay inciri
Yeşildir, sarıdır rengi, boyası
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

Fabrikası işler, bacası tüter,
Toprağında türlü nebatat biter.
Çalıyor davullar, vuruyor mehter
Yüzünde ziyası, elde ayası
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

Başı dik, vakarlı, şanlı mı şanlı,
Kararlı, vefakâr, göğsü imanlı,
Mührünü üstüne vurmuş Osmanlı,
Değışmiş böylece şehrin havası
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

Hitit’in, Bizans’ın izi üstünde,
Hasetlik, kıskançlık gözü üstünde...
Ata’nın “özgürlük” sözü üstünde
Bu şehir bizimdir işin esası,
Cennetten bir parça sandım Payas’ı.

PAYASNAME

Rumuz: DOLUNAY

Kapından girer girmez, daldım maviliklere
Şu çarşaf çarşaf deniz, yüzün mü kadim Payas
Nur Dağı'nın tepesi, türkü söyler göklere
Üstündeki Ay yıldız, gözün mü kadim Payas

Güneş düşerken suya, kumsalında gezilir
Seyre dalar insanlar, sahiline dizilir Mavi
semalarında, ak martılar süzülür Bereketli
ovalar, düzün mü kadim Payas

Köpüklü dalgaların, yalarken taşlarını
Yıldızlı gecelerin, süslerken düşlerini
Unutmak mümkün müdür, sıcak gülüşlerini
Kumsalını kavuran, yazın mı kadim Payas

Eserken deli rüzgar, perçem perçem saçında
Bir Osmanlı ocağı, hâlâ tüter içinde
Ulu Türk'ün izi var, revağında, taşında
Ruhundaki uhuvvet, nazın mı kadim Payas

Sokullu'dan yadigar, dört başı mamur yapı
Sinan'ı anlatıyor, girişteki şu kapı
Sarı Selim Camii, sanki ilahi tapu
Asırlık koca zeytin, özün mü kadim Payas

Kubbelerle süslenmiş, manası derin belde
Yavuz'un kokusu var, tarihten esen yelde
Kırk asırlık Türk yurdu, kalır mı yaban elde
Şerefle söylenen söz, sözün mü kadim Payas

İşgalin girdabında, hasret çekip Hilal'e
Ey yaprakları solmuş, boynu bükülmüş lâle
Seni yakan ateşi, sor Mustafa Kemal'e
Türk yurduna özlemin, hüznün mü kadim Payas

Nice yurttan alâsın, yükünle limanıyla
Demire şekil veren, bacanla dumanıyla
Muhteşem bir beldesin, hanınla hamamıyla
O en güzele koşmak, tezin mi kadim Payas

PAYAS TÜRKÜSÜ (10/08/2022)

Şu Payas'dan bir yâr sevdim gamzeli,
El etti uzaktan gel dedi bana,
Ömrümde görmedim böyle güzeli,
Gelip de gönlümü çel dedi bana.

Çıktım seyran ettim Cin Kulesi'nden,
Sıyrıldım o demde ten kafesinden,
Divaneye döndüm yârin sesinden,
Ferhat gibi dağlar del dedi bana.

Dünyaları verdim kıymet vermedi,
Baksa da yüzüme beni görmedi,
Şu garip hâlimi bir kez sormadı,
Yabancıya saydı, el dedi bana.

Dedim ey sevdiğim neden bu cefa,
Ezâyı bıraksan sürsek biz safa,
Gayri gelmez misin biraz insafa,
Ayrılık sevdadan bil dedi bana.

Vuslat zehir olur sevda derdine,
Yola çıkan âşık bakmaz ardına,
Sen de varacaksın aşkın yurduna,
Akan gözyaşını sil dedi bana.

Payas Kalesi'nden deryaya baktım,
Aşk ile tutuştum bir türkü yaktım,
Yârin hasretinden ağlayacaktım,
Ağlama sevdiğim gül dedi bana.

Hâlimi görenler dediler deli,
Candan geçmek imiş aşkın bedeli,
İbrâhim(as), oğlunu kurban edeli,
Yolun gereğidir öl dedi bana.

Sincan Yaylası'ndan yollara düştüm,
Deryaları yardım, dağları deştim,
Keremce bir aşkla yanarak piştim,
Mecnun'un menzili çöl dedi bana.

Hâlîme şahittir Hünkâr Ağacı,
Yârdan ayrı kalmak zehirden acı,
Acep ayrılığın yok mu ilacı,
Devayı gönlünde bul dedi bana.

Sevda derdi yaman büktü belimi,
Cami-i Selim'de açtım elimi,
Arzettim Rabbim'e garip hâlimi,
Sırra böyle erer kul dedi bana.

Cismine bakınca sevdadır sandım,
Rabbime varınca aşk ile yandım,
O bitmez uykudan şimdi uyandım,
Dilinden dökülen bal dedi bana.

Payas'da yaşadım, Payas'da öldüm,
Payas'da ağladım, Payas'da güldüm,
Bu güzel diyârda yârimi buldum,
Sonsuza dek burda kal dedi bana.

Rumuz: meçhul şair
MERHABA PAYAS

Ne güzel duruyorsun ; bir gelin gibi Payas.
Cennet kokan yurduma , gül misali bir kıyas.
Tarihine bir baktım ; eski insanlık kadar.
İskender'den beridir savaşta canlar adar.

Akdeniz'in incisi, başlara taşsın Payas.
Şehadete eğilmiş, mübarek başsın Payas...

Cin kule ki, tarihe bakan taştan bir gözcü.
Lâl olup sussa diller, kaderdir sana sözcü.
Hac yolunda beklerdin ; Bizans'la elim elim.
Gözyaşlarını sildi o Yavuz Sultan Selim.

Melekler diyarı ol ; şeytanlar kaçsın Payas.
Düşmana korku salıp ,dostuna eşsin Payas.

Cami ,hamam, imaret hac yolunda gerdanlık.
Kabe'ye varmak için nefes oldun her anlık.
Kucak açıp avutur tarihî kervansaray.
Gönül hücrelerine olmuşsun özgür saray.

Dağında, denizinde hep sevgi açsın Payas.
Hayalleri süsleyen en güzel düşsün Payas.

Mimarisi muhteşem , sekiz kuleli kale.
Amanos'tan fişkirir ;Sincan denen şelale.
Zeytinlik göz kırpar, külliyyeden limana.
Küffar ötede durmuş; şehadete , imana.

Ümitsiz yüreklere sen ilaçsın Payas.
Kurumuş gönüllere bir damla yaşsın Payas.

Bir meçhul şairim ben ; Payas liman, ben deniz.
Amanoslar ne vakur ; şaha kalkar Akdeniz!
Akdeniz ki Türk Yurdu , bizlere mavi vatan.
Barbaros, Sokullu'dur tarihine şan katan.

Coşkulu denizlerde yılmaz kulaçsın Payas.
Masmavi gökyüzünde süzülen kuşsun Payas.

Nazlı bir duman tüter ; bacalardan afaka.
Demir ,çelik, sanayi , helalinden nafaka.
Mevlana , Selim , Merkez minarelerden davet.
Alnı secdeye değen, duyar mı hiç adavet ?

Aydınlık ufuklara ,yanan siraçsın Payas.
Helalinden sofrada pişen o aşsın Payas.

Meryem Ana Suyu ve Damlataş mağarası.
Birer ilahi nakış yeryüzünde burası.
Akdeniz'in yıldızı, Merhaba şanlı Payas!
Cennet yurdun incisi, olur mu sana kıyas?

Güzelliğin dünyaya , göğe ulaşsın Payas!
Her yanı tarih kokan, nakışlı taşsın Payas.

ŞEHR-İ ŞAHANE PAYAS

Gel bir gün batımı seyret Payas'ı
Güneşin deryaya dalışını gör
Söküp at ruhundan kederi yası
Tatlı tatlı gönül alışını gör.

Medeniyet kokan aziz şehre bak
Tarih sahnesine kendini bırak
Çözölsün gizemler son bulsun firak
İnatla bu çağa kalışını gör.

Zeytin ağacının gölgesi barış
Sokullu'da akan zamana karış
Kalenin burcunda ufukla yarış
Gökyüzünün mesut oluşunu gör.

İkinci Selim'den kalma bir cami
Sinan'ın eseri muhabbet demi
Avlusunda güzel insanlar cemi
Mahir bir ustanın el işini gör.

Cin Kule'den bakan görür limanı
Gemiler sessizce dinler ummanı
Dua kubbesinde huzur zamanı
Bir muradın dile gelişini gör.

Tarihî Taş Köprü duruşu vakar
Altından üç kollu bir nehir akar
Nemli gözler ile geçmişe bakar
Hasretin sevdıyla ölüşünü gör.

Bükölmez çeliği, eğilmez başı
Sönmeyen fırınlar ocakta aş
Kalkınma yolunda garpla savaşı
Payas insanının buluşunu gör.

Amanos Dağları anlatsın sana
Meryem Ana suyu şifadır cana
Sincan Yaylası'nda iç kana kana
Derman bulanların gülüşünü gör.

Meydanda asırlık çınar ağacı
Göge avuç açan dallar miracı
Koynunda yuvasız kuşlar kiracı
Vicdanın kalplere doluşunu gör.

Kalesinde durur şanlı al bayrak
Ovası bereket fişkiran toprak
Kurnalardan akar bitmeyen kaynak
Bir azmin mermeri delişini gör.

Gökgöl'ün gözleri mavi bakıyor
Bağrından kalplere huzur akıyor
Sincan mağarası turist çekiyor
Damlanın kayayı bölüşünü gör.

Muhteşem doğası gözlerin ferî
Bir gelen bir daha dönemez geri
Kadim coğrafyamın en güzel yeri
İnsanının kıymet bilişini gör.

PAYAS'IM

Rumuz: Niyazkâr

Ata yadigarısın asla vazgeçilmezsın
Yavuz Sultan Selim'den emanetsın Payas'ım
Dünyalara değişmem sen paha biçilmezsın
Yeryüzünde emsalsiz bir cennetsın Payas'ım

Tarihe kapı açar Sokollu külliyesi
Nakış nakış sinmiştir Mimar Sinan nefesi
Can kulağıyla dinle çınlar dua kubbesi
Kıymeti bilinecek bir nimetsın Payas'ım

Baharat ve ipekte yolların bileşkesi Nice
şanslı insanın mukaddes yerleşkesi
Bir kez nazar edenin yaşasam ah keşkesi
Herkesçe imrenilen bir devletsın Payas'ım

Amanos dağlarının gerdanında incisin
Güzellik denilince dünyada birincisin
Sana varan bahtlının ebedi sevincisin
Sen ki huzur yurdusun selametsın Payas'ım

Yüz yirmi milyon yıllık Damlatış Mağarası
Eşine rastlanmayan bir doğa harikası
İhtişamınla coşar gözlerimin ziyası
Sen bir uçtan bir uca zerafetsın Payas'ım

Şu Payas Kalesinin surlarına çıksaydım
Sincan şelalesinde gürül gürül aksaydım
Akdeniz kıyısından ötelere baksaydım
Ruha dinginlik veren letafetsın Payas'ım

Hangi yanına dönsem ruhumu mest edersin
Işıltınla cezbedip kendine dost edersin
Büyülersin adeta zihni alt üst edersin
Sen yüreğime dolan mürüvvetsin Payas'ım.

Gökkuşığı yağarak boyamış her rengini Şu
cihanda bulmak zor inan senin denginiTüm
alem seyre durup izlesin ahengini
Leyla'yı kışkandıran bir afetsin Payas'ım

Sana yaklaşmak ödül uzaklaşmak zulümdür
Hasretinin çilesi bilsen kaç bin bölümdür
Seninle olmak hayat sensizlikse ölümdür Sen
aşkın membaisın saadetsin Payas'ım

PAYAS'IM

Rumuz: Sahil Gülü

Bilemedim anlamın, hangi mana saklanır?
Tarih gizli adında, gizem dolu Payas'ım
Haklı haksız savaşır, doğru sende paklanır
Geçer insan el gibi, sırrın gölü Payas'ım
Portakal bahçeleri, kışa vuslat nadasım

Serin esen yeline, mevsimler pusu kurar
Akdeniz'in incisi, gönül sevdiğin arar
Geçmiş dolu savaşlar, sevdayı aşka yorar
Ey tarihe yön veren, asrın gülü Payas'ım!
Barış olur büyürler, yeşerir halkta "Asım"

Rüyaların süsüne, sebep olur bedenler
Güzelleri caddede, huzur bulur edenler
Yiğit eli memleket, vatan için gidenler
Yörük Türkmen aslıdır, yiğit dölü Payas'ım
Yaylasında keçiler, teleme sağar tasım

Çağlayan dereleri, Akdeniz'le birleşir
Çiçek açar limonu, bahar yeli gürleşir
Çalışkandır insanı, keşik yapar birleşir
Sabah erken kalkarlar, geçim yolu Payas'ım
Paylaştıkça sevgiyi, bitmez yurdunda hasım

Sever kardeş dostları, dedeler gölgesinde
Çelik demir işlerler, kıymetli bölgesinde
Memur, esnaf, her kesim, huzurlu beldesinde
Atasına düşkünler, ecdat kolu Payas'ım
Çekiç örse vurdukça, düşer alından pasım

Dünya çağın atlıyor, zaman haklıya bakar
Görün belde insanı, turistler gönle akar
Bakir kalmış yöremiz, kültürü asra takar

Yeşil mavi beldemiz, Hakk'ın kulu Payas'ım
Yağmur olur akarlar, huzur doludur kasım

Sevgi, barış, adalet, kardeşliği yaşarlar
Geçmişten günümüze, cömert olur taşarlar
Sıcak olur yazları, yayla yayla aşarlar
Gören sever beldeyi, âlim ulu Payas'ım
Pay ederler hakları, esnaf seçer kavasım

AKDENİZ DE PAYAS'IM MAVİ

RUMUZ: AŞK

Eğer dönüp bakarak adım atarsan geri
Dinmez gözümün yaşı dinmez ömrümce yasım
Onca medeniyete kucak açandan beri
Bilge hakan şehirdir Akdeniz de Payas'ım

Mevzu vatan olunca koyar taşa elini
Amanos hep gönderir sevgi esen yelini
Oldum diye en güzel Hatay'ın genç gelini
Gerdan takan şehirdir Akdeniz de Payas'ım

Dünyaya nam salmıştır demir çelik ağından
Bin bir çeşit tropik meyve veren bağından
Türkmenlerin meskeni yaylasından, dağından
Kekik kokan şehirdir Akdeniz de Payas'ım

Kozlu dere çayından sular akar derinden
Söğütlerin keyfi de bu yüzdendir serinden
Sincan şelalesinde sular coşup yerinden
Yürek yakan şehirdir Akdeniz de Payas'ım

Kimse koku alamaz nisan gülü takmadan
Cevizin boyasından kınasını yakmadan
Beş yüz yıllık geçmişle arkasına bakmadan
Kâbus yıkan şehirdir Akdeniz de Payas'ım

Onu hiç üşütmeyen tüm bitki örtüsüyle
Tarihe kafa tutan Payas taş köprüsüyle
Cin kulesinden sarkan taşların örgüsüyle
Motif çıkan şehirdir, Akdeniz de Payas'ım

Gök gölüm erken uyur, sessiz kalır akşamdan
Mutluluk resmi bekler çizsin diye ressamdan
Tuvale renk katarak, yeşil taze susamdan
Yağı sıkkan şehirdir Akdeniz de Payas'ım

Hacca iman yoludur tarihin nefesiyle
Kervansaray Kümbeti huzurlu kafesiyle
Sarı Selim Cami'den, gelen ezan sesiyle
Ruha akan şehirdir, Akdeniz de Payas'ım

Akdeniz'den bakarak Anadolu gözüyle
Osmanlı ateşinin o sönmeyen közüyle
Atalardan mirasla şehri kadim sözüyle
Mührü çakan şehirdir, Akdeniz de Payas'ım

Herkes memnun ayrılır, pazarından, çarşıdan
Asla taviz vermezsin, ezan hazan arşından
Mekke'den Medine'ye selam verip karşıdan
Her gün bakan şehirdir, Akdeniz de Payas'ım

SONSUZ BİR ÖDÜL

Rumuz:Şehzade

Nice acılar çektin, ne savaşlar gördün sen
Yurdusun cesaretin, yiğitlerin, merdin sen
Vatan ve bayrak için pek çok canlar verdin sen
Utanırım yapamam başka şehirle kıyas
Sonsuz bir ödül bana sende yaşamak Payas

Görüyorum seninle gülümsüyor Akdeniz
Mutluluğun yurdunda saf, dupduru her beniz
Senin ile birlikte çelikten bir bedeniz
Yap sana yakışanı kötülüğü, kini as Sonsuz
bir ödül bana sende yaşamak Payas

Tarihteki şanını duyanın aklı şaşar Sarsılmaz
dağlar gibi namın gökleri aşar Sığmazsın
gönüllere sevgin taşıtıkça taşar Her türlü
çirkefliği eylemelisin paspas Sonsuz bir ödül
bana sende yaşamak Payas

Anlatmaktan bıkmayan kelama helal olsun
Vasıflarını yazan kaleme helal olsun
Vefa ile dopdolu selama helal olsun
Bildiğim güzelliğin pek çokları sana has Sonsuz
bir ödül bana sende yaşamak Payas

Kıymetini bilene cömert oldun her zaman Hakk
ve hakikat için bir mert oldun her zamanZalime,
zulme karşı hem sert oldun her zamanSana
hasret kalırsam büyür gönlümdeki yas Sonsuz
bir ödül bana sende yaşamak Payas

Kahraman Payas halkı esarete baş eğmez Her
vakit duamdasın ayağına taş değmez Hiçbir
kul, bir tek kula asla asla kaş eğmezAdaletli
olmayı Kur'an'da emreder Nass Sonsuz bir
ödül bana sende yaşamak Payas

Anlatmak kolay değil övgü yüklü soyunu
Saymakla bitiremem iklimini, suyunu
Biliyor bütün âlem o müthiş has huyunu
Durduramaz engeller atarsa kafanda tas
Sonsuz bir ödül bana sende yaşamak Payas

Ürünün, bereketin harmanı kışkandırır
Yeşilliğin, huzurun ormanı kışkandırır Her
halin bir devadır dermanı kışkandırır
Hukukta, yasalarda bir zulümdür iltimas
Sonsuz bir ödül bana sende yaşamak Payas

Görmeyen bilmeyenler 'ah, vah' edip dövünür
Seninle yaşayanlar ömür boyu övünür
Her türlü haksızlığa güç yetirir, sövünür Silinir
yüreklerden yok edilir bütün pas Sonsuz bir
ödül bana sende yaşamak Payas

PAYAS'IM

Rumuz: MİHRİMAH

Sefiri lal didarımın,
Ruh-u revanım,
Payas'ım...
Civanmertlerin, şeyhlerin,
Nazendelerin bucağı,
Göçmen kuşların yuvası,
Payas'ım...
Revandır pir-ü pak çayı,
Bir gelindir elleri kınalı,
Akar sanki edalı edalı
Ve pek maruftur kelamı.
Temaşa eder beşer,
Duyarsa berceste sedasını.
Payas'ım...
Yadigardır Yavuz Sultan'dan.
Bergüzdür bize ecdattan.
Ne mukaddestir ki Payas,
Güzergahtır hacca varan!
Payas'ım...
Sarı Selim'in merhamet ettiği,
Bu cihanın en eski meyvelisi,
Bir dili olsaydı ne destanlar kelam ederdi!
Neleri anlatırdı şahitlik ettiği!
Oturup dinlenesin sayesinde,
Ve anasın Evliya Çelebi'yi.
Zira o da bilir Payas'ın güzelliğini.
Öyledir ki Hünkar zeytininin yemişleri,
Andırır yarimin kara gözlerini.
Hele gele de ese ki bir rüzgar,
Başlar ki lerzana, koparır vaveyla
Ve sallandıkça o narin çiçekleri,
Getirir sevgilinin kokusunu bana.
Payas'ım...
Bir Harb-i Umumiye,
Bir Pers-Helen Harbi,
Ya da bir Hitit medeniyeti anısıdır.

Kavruk tenli Anadolu kadınının,
Vatan için döküğü vefasıdır.
Kundaktaki bebeğin rızkı,
Ay yüzlü toyların otağıdır.
Bercestenin, mazinin;
Her gecenin ardından doğan güneşin
Memleket renkleriyle boyanmış tablosudur.
Payas, bir yapıttır; vecd ile bakana.
Ve bir maşuktur onu anlayana.

PAYAS GÜNLÜĞÜ

Rumuz: Seyyah

Güneyden gönüllere, kıble gibi esersin
Gün geçtikçe dillere, düşen bir şahesersin
Yaşanıyor hoş hisler; şandır on iki Kasım
Gök gerdanını süsler, has külliye Payas'ım

O külliye den inan; baktıkça dağa, taşa
Gülümser Mimar Sinan, Sokullu Mehmet Paşa
Cengâver Cin Kulesi! Dersin almış da hasım
Pek mağrurdur Kale'si, adın gibi Payas'ım

Milattan öncesine, şahit olan çağınla
İllerin nicesine, hakimdin sancağınla
Ecdat emanetimsin, sen sevincim sen yasım
Sen şükürüm minnetimsin, şanlı tarih Payas'ım

Cumhuriyet zaferi, Gazi Paşa otağı
Hatay'ımın neferi, yiğitlerin yatağı
Sen bayrağımdaki renk; o solmayan al kısım
Anadolu'mda ahenk, ata yurdum Payas'ım

Nur Dağı çam döşeli, huzur katar havaya
Yaylaları neşeli, can vermekte ovaya
Sen de seni sevene; belli hısımsın, hısım
Duyduğum her güvene, layıksın sen Payas'ım

Gökte mehtap halesi, Akdeniz'de pırıltı
Ve Sincan Şelalesi, hiç susmayan şırıltı
Damlataş Mağarası, tabiattan mirasım
Deliçay'ın doğası, bir ödüldür Payas'ım

Bir aşk ile bakarım, Amanos'ta doruktan
Lezzet olur akarım; içli köfte 'oruk'tan
Duy buradan sesimi, yoktur başka kıyasım
Anla bu kök isimi, sende buldum Payas'ım

Sen güneye el atan, memleketin kolusun
Sen kllyede yatan, 'zeytin' gibi ulusun
Senle Ően olur günüm, silinir kalpte pasım
Böyle benim düğünüm, destanımsın Payas'ım

PAYAS'IN

Rumuz: Zührem

Yavuz'dan yadigar Hatay'ın
gözüOsmanlı'ya varır eli Payas'
ın Sokullu Mehmet'in silinmez
izi Hâlâ dimdik durur beli
Payas'ın

Camisi hamamı medresesi var
Sincan Şelalesi Cin Kulesi var
Mimar Sinan'ın da ayak sesi
varKâbe'ye uzanır yolu
Payas'ın

Yıldırım Beyazıt, Kürtül,
KarbeyazGâhı güneş çöker gâh
olur ayaz Hak nasip ederse
giderim bu yaz Üfür üfür eser
yeli Payas'ın

Bereket kaynağı bahçeler bağlar
Yıllardır kıyamda Amanos
DağlarKozludere, Payas çayları
çağlar Akar ıldır ıldır seli
Payas'ın

Payas'ta kültüre kıymet verilir
Her köşede ayrı tarih görülür
Sanki Yavuz Sultan Selim
dirilirOlsa da konuşsa dili
Payas'ın

Tarbuşu fesine bağlar aşıklar
Zennube oynarlar oğul uşaklar
Bellerinde poşi renkli
kuşaklarHer biri goncası gülü
Payas'ın

Zühre'm der gururlu asil
sinelerVatan aşkı için yandı
haneler
Ahmet, Mehmet Günay neler var
nelerİçinde cevherler dolu Payas'ın

10.06.2022

Payas'a Gel

Rumuz: Sancak

Tarihi yerleri, tek tek ziyaret,
Etmek istiyorsan, kaç gel Payas'a!
Yemekler pek leziz, eller hamarat,
Tatmak istiyorsan, aç gel Payas'a!

İskender Dara'yı, yenmiş bu düzde,
Küllüye Sinan'ın, eseri gözde,
Sokullu'dan kalan, mirasa göz de,
Atmak istiyorsan, çık gel Payas'a!

Atam sahip çıktı, yurt toprağına,
Hasta iken geldi, son otağına,
Hatay'ın ilhaktan, evvel çağına;
Gitmek istiyorsan, çek gel Payas'a!

Kale, cami, hamam, bir aradalar,
Hacıları mihman, etmiş odalar,
Balık boldur hemen ağlara dolar;
Tutmak istiyorsan, tez gel Payas'a!

Yayla yolu çıkar, kızıl çamlara,
Sofrayı ser çeşme yanı çimlere,
Plajda sımsıcak, ince kumlara;
Yatmak istiyorsan, yüz gel Payas'a!

Demir-çelik dosttur, en kor ateşe,
Gemiler yük taşır, düşer peş peşe,
Türk Yurdu Parkı'nda, ömrüne neşe;
Katmak istiyorsan, koş gel Payas'a!

Cin Kule'den izle, yap takibini,
Karşı kıyıdaım, bul, ta ki beni,
Tavлада çayına, dost rakibini;
Ütmek istiyorsan, düş gel Payas'a!

Bulursun insanın, güleç, merdini,
Yurdumun üretken, diri ferdini,
Deliçay, Gököl'e, bütün derdini;
Satmak istiyorsan, bin gel Payas'a!

Uzanıp gidiyor, çift tren rayı,
Gün batarken seyret, gör dolunayı,
Dilimi bal gibi, mandalinayı;
Yutmak istiyorsan, sen gel Payas'a!

Baraklar söyleyip, yanık saz çalmak,
Mavi hayallere, düşlere dalmak,
Sevdanın harıyla, yanıp kül olmak;
Bitmek istiyorsan, kalk gel Payas'a!

Geçmişimden soyunup yürüdüm nakış nakış
 Azık edip eyyamı, sustum
 An şekline büründü cümle akış.
 Amanos'un etekleri savruldu hicranıma
 Bütün hikâyelerimizin kimliği
 Duygularımızın yekûnu, diyar-ı baharımız...
 Gecene damlayan ay
 Işığını sakladığın güneş
 Ve sükût yemişleri bahçelerinde.
 İrem Bağlarının telaşlı benzeyişi sana
 Gurbette seni, üşüyen yüreğimde saklayışım...

Akıp gider boylu boyunca Payas Çayı
 Durur çınar edasıyla Amanos
 Yarikkaya, görene Ferhat, bulana Şirin
 Rüzgârları sancılara uzanan bir el.
 Maziyi annece kucaklayan İpekyolu Köprüsü
 Geçer milatların yokuşundan.
 Güneş soyunup atlas libasından
 Karanlığı giydiği an
 Babil'i kışkırtan güzelliğinle salınıp duruşun
 Ki yaylalarında cennetten halılar.
 Damlataş Mağarası'nda tarih ve ahenk
 Cin Kulesi'nde güneş
 En güzel haliyle ruhuma batar.

Hani ansızın yorulur ya yurdundan uzak kalan
 Bir dem tutunur yalnızlığın kanatlarına.
 Uzar gider bir gölgelik Payas yurdunda
 Ağıtlar ve türküler tarihinin sayfalarında
 Hemhal olmuş diriliş ve kavuşma ölümleri
 Artık daha sancılı, göç yolunda bir kuşun senden geçmesi.

Seni anlatmak için Evliya Çelebi
 Tutup hokkasını daldırır yüreğime
 Ve Sokullu Mehmet Paşa Külliyesi
 Cem eder cümle ilmi.
 Senin kutlu yollarından akıp gelen
 Ve bir Mecnun çılgılığı gibi sessizce öldüren
 Asırlardır eskimeyen nazenin çehren.
 Rüyadan sedirler kurulu bahçelerinde
 Ağaçlarında yeminli zeytin ağaçları
 Senden kopan bir dal bile yine sana tutunur
 Med ve cezir: bir anne duası gibi...

Ey Payas! Renklerinden bir şiir çizdim gökyüzüne
 Bakışlarını indirip yüreğime
 Yaralarım merhem eyledim cemalini
 Yâr oldun, düştüm dehlizlerine
 İşte bir yol, varmak için mahfuz kalbine.
 Senin bu hep giz olan yanın... Bense bir tek sana aşıkârım
 Bir tek sana meftun.
 Hal-i Pürmelâlim dokun yine ruhuma

Gölgem serilsin toprağına...

PAYAS'IN İZAHİ

Rumuz: Dağların Delisi

Kim anlatıp yazabilir onun güzelliğini?
Çünkü Payas şevkle atan Türk'ün yürek pasesi,
Evliya Çelebi yazmış üstün özelliğini,
Cennetten mekan mı yoksa, Arasat mı orası?
Yol geçenler hanı olmuş,çünkü Payas burası!

Çok kıymetli bir ilçe ki Osmanlı yurda katmış,
Yavuz Sultan Selim burdan Mısır'a doğru gitmiş,
Hicaz yolu konağıydı, Mekke'ye selam etmiş,
Kalesinde kandil yakmış, sönmemiş hiç çirası,
İki bin yıllık efsane çünkü Payas burası.

Zaferleri kazandıkça mehteranlar çalsın hep,
Görkem'le gedikte dursun, cin kulesi kalsın hep,
Sincan Şelalesi cazip, gören hayran olsun hep,
Anlatalım teşhir olsun, gelmiş iken sırası,
Tüm Dünyaya onur salmış, çünkü Payas burası!

"Vazzeytuni" yazmış İlah Kur'anında Ayetle,
Sarı Selim kutsal mevki açılır icazetle,
O ulvi ağacın yaşı son Resul Muhammet'le, (SAV)
On hastaya şifa verir, ezilmiş her püresi,
Dünyada en yaşlı zeytin, çünkü Payas burası!

Bereketli toprakları incir üzüm taşıyor,
Şu Külliye'yi görenler hayret edip şaşıyor,
Sokullu Mehmet ölmedi, ruhu baki yaşıyor,
Onun hiçbir terazide bulunmaz ki darası!
Tüm tarihe destan olmuş,çünkü Payas burası!

Güzellik yüzlere yansır, billur pırıltısından,
Balıkları tempo tutar suyun şırıltısından.
Ay'la yakamoz kıpraşır, körfez parıltısından,
Nasıl da bir antik mekan değişmeyen töresi,
Halkı her toplumdan seçkin, çünkü Payas burası.

Çoban Yıldızı göz kırpar Gâvurdağı başından,
Dört mevsime bahar yağmış, haberi yok kışından,
Halep Şam'a giden tacir, yemiş nefis aşından,
Misafire ikram etmiş tas tas üzüm şırası,
Cömertlikte baş sırada çünkü Payas burası!

Evliyanın baş tacısın, mürşidin dilisin sen,
İçi yanmış aşıkların sazının telisin sen,
Türkiye'nin en güneyi Hatay'ın elisin sen,
Atatürk yurda katınca şifa bulmuş yarası,
Ulusuma şule yansır, çünkü Payas burası!

Ya Rab, Vatanım hem Payas ıssız yere dönmesin!
Yurdumuza mehtap dolsun meşalesi sönmesin!
Belki yıldızlar dökülsün, Türk Bayrağı inmesin,
Söyleyeyim eyy milletim aklımdayken şırası!
Tüm cihan'a kilit nokta çünkü Payas burası.!

Uzanır elleri Payas'ın yel yel
Dokunur geçmişin ak saçlarına
Bir zeytin ömrünü sırtlayıp zaman
Bırakır âtinin avuçlarına

Vaktin göllerinde yunarken gece
Uyur Amanos'un koynunda bahar
Gölgeler sıyrılır Sarı Selim'den
Ve Meryem Suyu'nun seyrine bakar

O lebideryada Büyük İskender
Şahlanır Dara'nın korkularında
Bizanslı Herakl'us, Farisi Hüsrev
Arzının çarpışır tutkularında

Ovanın gülleri, kervansaraylar,
Hamamlar, camiler ve Cin Kulesi
Atılır mazinin mancınığından
Bir gülle misali Payas Kalesi

Som nazar boncuğu gibidir Gök Göl
Cennetin göğsünden ağar dünyaya
-Ki- rengi iremdir, dengi kevserden
Süzülür her akşam o mavi aya

Bir yeşil zümrüttür inzivasında
Büzülür içine Dede Türbesi
Sokullu Mehmet'in Sinan evinden
Yükselir Rezzak'a Dua Kubbesi
Uzanır elleri Payas'ın yel yel
Dokunur geçmişin ak saçlarına
Damlataş şimdiyi eyleyip parsel
Götürür çağların en uçlarına
Bırakır ebedin avuçlarına

BEKLE, DÖNECEĞİM

Rumuz: SFUAB

Ayrılık, bu. Yakar, bıçak. Bir giden ve bir kalan.

Ben kendimi bırakıp seni aldım giderken. Bu ayrılık, yalan.

Ayrılık. Cin Kulesi. Gözetlemek, hep beklemek, yorulmamak.

Sen biraz sis, Bahr-i Sefid ve Akdeniz, abbâ deniz...

Turunç rengi, köpük mavi gün batımı ve seherim.

Baiae, bekle beni döneceğim!

Ayrılık, bu. Vurur, tuzak. Bir giden ve bir kalan.

Heybeme bin yıl yükledim ben giderken. Bu ayrılık, yalan.

Ayrılık. Issos'da bir kanlı mızrak. Makedon ve Pers olmak, toprak için savaşmak.

Sen oklar, kalkanlar, paylaşmalar, hükümdarlar

Burçlarım, kılıçlarım, hendeklerim, kalelerim.

Baias, bekle beni döneceğim!

Ayrılık, bu. Çarpar, kaçak. Bir giden ve bir kalan.

Bir değil iki sevda bıraktım ben giderken. Bu ayrılık, yalan.

Ayrılık. Sırtında bir zorlu yük. Eşkıyaya baş verip de geçilmeyen bir ırmak

Sen Belen'de bıraktığım işlemeli cepkenim, sedef kakma hançerim

Som altınım, son altınım, son baharım, kaderim.

Bayyas, bekle beni döneceğim!

Ayrılık, bu. Uzar, uzak. Bir giden ve bir kalan.

Heybeme onca yol yükledim ben giderken. Bu ayrılık, yalan.

Ayrılık. Kervansaray. Zaman alıp zaman satmak, duraklamak, soluklanmak

Sen kubbeler, imaretler, tabhaneler, loş avlular, hangâh ve arastalar

Kervan yolum, İpek Yolum, Hicaz yolum, Hünkâr zeytinim.

Bayas, bekle beni döneceğim!

Ayrılık, bu. Ağlar, bozlak. Bir giden ve bir kalan.

Bize bir türkü yaktım giderken, bu ayrılık, yalan.

Ayrılık. Üzeyroğlu derler sancak bendedir, ipek poşim nakışlı da püskülleri yerdedir

Ben bir yüce bey idim indirin düze, bir minnetim kaldı o Türkmen kıza

Sen sevdalar, geceler ve akşamlar, karlı dağlar, göknar, sedir ve ardıçlar

Payas bekle beni döneceğim!

Ayrılık, bu. Yorar, sıcak. Bir giden ve bir kalan.

Seninle cevher olduk giderken, bu ayrılık, yalan.

Ayrılık. Gece vardiyasında bir bardak çay molası, başta baret, yüzde sinter karası

Sen el emeğim, ekmeğim, güvencem, bayramım ve kandilim.

Alın terim, vatanım, ümidim, geleceğim

Payas bekle beni döneceğim!

Payas, bekle beni, vazgeçmem, geleceğim!

Ben sürrede Süleyman Han meşalecisi,

Sarı Selim Camiinde Sinan'ın amelesi,

Kuvvada Mustafa Kemal'in askeriyim...

Bekle beni, döneceğim, çünkü bu ayrılık,

yalan!Ben hiç ayrılmadım ki oradan!

Payas, bekle beni, vazgeçmem, geleceğim!

Kalede bayrağıma sekiz türkü söyleyip

Sahilinde ayrı, Türk oğlu Türk Yurdunda

ayrıUzun uzun yürüyeceğim...

Bekle beni, döneceğim, çünkü bu ayrılık,

yalan!Ben hiç ayrılmadım ki oradan!

PAYAS

Rumuz: TEMMUZİ

Bir yanın Amanos bir yanın deniz
Burcu burcu kokar, gülü payasın
Dörtyol, İskenderun, çevre ilçemiz
Tarihe uzanır eli payasın
 İnsanlık tarihi seninle başlar
 Geçmiş anlatır bu dağlar taşlar.
 Kervanlar, ordular ovanda kışlar
 Herkes güzergâh, yolu payasın
Burada savaştı İskender, Dara
Hüsrev akın verdi Bizanslılara
Hitit'le Babil'le eski çağlara
Antik devletleri dolu payasın
 Bazen Bayyas oldun bazen Baias
 Barbaros gemiye alırdı kalas
 Hacılar giderken su içer tas tas
 Mekke'ye uzanır kolu payasın
Zenginlik üretir demir çeliği
Bükülmez bu yüzden onun bileği
Şehir olmak ister halkın dileği
Zenginlik saçıyor pulu Payasın
 Dünyanın en eski zeytin ağacı
 Bütün Akdeniz'in başının tacı
 Portakal turuncu doğal ilacı
 Kalubeladandır malı payasın
Plajı, kaleyi gör Arastayı
Karşıda duruyor kervansarayı
Ünlü mağarayı, Sincan yaylayı
Anlatır güzeli dili Payasın
 Yıllarca kalmıştın gurbet elinde
 Bağımsızlık eksilmedi dilinde
 Bin dokuz yüz otuz dokuz yılında
 Çaldı kurtuluşa zili Payasın

Sahip çık her daim yüce Atana
Toprağın altında şehit yatana
Sonunda kavuştun Anavatana
Kutsaldır toprağı kili Payasın
 Temmuzi ne imiş senin memleket
 Öğün çalış sende bunları hak et
 Her yerde bolluk var her yer bereket
 Her daim böyledir hali Payasın

PAYAS

Rumuz: Özkul Ozan

Ta milattan önce tarihi çağı
Eskiye dayanır yaşı Payas'ın Nice
beyliklerin olmuş durağı
Cevherdir toprağı taşı Payas'ın

Yavuz Sultan Selim sardı yarayı
Yurdun toprağına kattı burayı
Küllüye cin kale kervansarayı Var
mıdır emsali eşi Payas'ın

Tarihlere destan dönemin senin
Ticaret kapısı limanın senin
Seyahatnamede önemin senin
Kale gibi sağlam döşü Payas'ın

Vatan Bayrak aşkı her an dilinde
Şaşmaz gider ecdadının yolunda
Bin dokuz yüz otuz dokuz yılında
Bahar oldu kara kışı Payas'ın

Amanos'la Akdeniz'in ortası
Yetişir üzümün incirin hası
Hatay ilimizin nakışı süsü
Dağlar gibi yüce başı Payas'ın

Özkul' bu toprağın biter mi merdi
Sana hizmet etmek ister her ferdi
İki bin on üçte murada erdi Gerçek
oldu hayal düşü Payas'ın

PAYAS'TA

RUMUZ: SUSUZYAZ98

Gökte parlayan yıldızım, sakın sanma yalnızım,
Sevgiyle doludur özüm, güler yüzüm Payas'ta

Günesin denize aşkı, Payas, sarayı, köşkü, Buram
buram kalpte sızım, yanar közüm Payas'ta

Kültür kenti, Hatay ilim, barış konuşur dilim,
Vatanımda mutlu halim, aşkta gizim Payas'ta

Sırlı cazibe merkezi, güzel yaşamın tezi,
Gönülden gönüle sezi , tatlı sözüm Payas'ta

Mutluluklar gelir dile ,huzur, barış el ele
Tebessüm et, gül gülümse, yoktur nazım Payas'ta

Yürüyüş yolları farkı, eşsiz Türk yurdu parkı,Tarımda
sulama arkı, çalar sazım Payas'ta

İki ürün verir ovam ,narince kokar havam, Sağlıklı,
huzurlu yuvam oğul, kızım Payas'ta.

Tarihi mirası bekler, bakar, güzellik ekler,
Geçmişe vefa dilekler, şanlı mazım Payas'ta

Mimar Sinan'dan armağan, Türk'ün gönlüne doğan,Ezanlar
nurudur yağın, ulvi hazım Payas'ta,

Yolcu, hacı bizden istek, gelen gidene destek,Güveni
sağladık tek tek, adil çözüm Payas'ta

Eserde halkın nefesi, Arasta insan sesi,Alış
verişte hevesi, yeter azım Payas'ta

Bakar, görür Cin kulesi, huzur sağlar kalesi,Barişa
aslan yelesi, güçlü pazım Payas'ta

Niyazda dua kubbesi, pınarda al abdesi,
Kainatta zerre tozum. bin bir gizem Payas'ta

Çağlardan çağa niyetin, bize armağan zeytin, Burcu
burcu kokar etin, koyun, kuzum Payas'ta.

Gök Gölde sefa eder naz, ,Çınarlık, Sincan'da yaz,Yaylalarım
doyumsuz haz, kalır izim Payas'ta

Yeşilim maviyi sever, deniz ormanı över,
Yağmurla bereketi ver, bağda üzüm Payas'ta

Sandım, Cennet'ten bir köşe, kederi at ateşe,Şelalede
sarar neşe, mutlu yazım Payas'ta

Tevazu edebi arı, İsdemir can damarı, Azimle
çoğaldı varı, gören gözüm Payas'ta,

Çalışkan göğsünde iman, burda değerli zaman, Demir,
çelik bekler liman, çağdaş hızım Payas'ta

Meşe, Ardıçla, kızılçam, kayın, gürgen, karaçam, Ne
keder kalır ne de gam, yağmur kozum Payas'ta

Palamut, Mezgit, Çipura, selam söyle vapura, Gün
boyu sahilde gezim, sevgi bizim Payas'ta

Sembusak itina emek, humus, biberli ekmek,
Fellah köftesi yemek, lezzet tezim Payas'ta

Özeldir bizde baharat, yemeğe mutlaka at,
Sofrada mideler rahat, biber, tuzum Payas'ta

Şifalı otlara aşkın, ebe gümecci, ışgın,
Kaz ayağı yapar baskın, derman pazım Payas'ta

Payas

Rumuz / Ayna

Selam ey Yusuf yüzlü aşkın diyarı selam

Seninle cennet olan ruhun baharı selam

Hasretle ağlatır her köşe bucağın senin

Bir ömür sevse beni, anne kucağın senin

Bir yârsın ki ne Kaşgar ne Horasan ne Kafkas

Gönül sadece sana kavuşmak ister Payas

Kubbe Dede Türbesi yemyeşil firdevs gibi

Sımsıcak pencereler asude nefes gibi

Yanağındaki bendir Sokullu Külliyesi

Gelir Mimar Sinan'ın alın terinin sesi

Edemem seni asla hiçbir sevdıyla kıyas

Aşktan daha mukaddes gönlümde yerin Payas

Payas Çayı'rı abı hayat oluyor cana

Kumrular gün doğarken getirse beni sana

Sende ben, bende sen var, gözü üzüm sevgilim

Biziz en pak dünyalar, gözü gözüm sevgilim

Gökyüzü güzelliğin gelin gibi bir atlas

Akdeniz belindeki kemerin olmuş Payas

Payas Kalesi'ndeki ölümsüz düş sıcaktır

Dizlerinde yüzünü seyreden baş sıcaktır

Serin serin gülümser camiiler, hamamlar

Aşk masalı kendini gelip sende tamamlar

Her bakışın dünyaya ebedi olan miras

Rüyalarda çağırır endamın beni Payas

Gözlerindeki dirlik İskenderun'a bakar

Al bayraklı saçın hep peygamber gibi kokar

Amanos Dağları'dır Lokman Hekim'in seri

Sensin yüce Allah'ın biricik şaheseri

Hem mücevher hem yakut hem pırlanta hem elmas

Sana kavuşmak bana da nasip olsun Payas

PAYAS'IM

Rumuz: MİHRİMAH

Sefiri lal didarımın,
Ruh-u revanım,
Payas'ım...
Civanmertlerin, şeyhlerin,
Nazendelerin bucağı,
Göçmen kuşların yuvası,
Payas'ım...
Revandır pir-ü pak çayı,
Bir gelindir elleri kınalı,
Akar sanki edalı edalı
Ve pek maruftur kelamı.
Temaşa eder beşer,
Duyarsa berceste sedasını.
Payas'ım...
Yadigardır Yavuz Sultan'dan.
Bergüzdür bize ecdattan.
Ne mukaddestir ki Payas,
Güzergahtır hacca varan!
Payas'ım...
Sarı Selim'in merhamet ettiği,
Bu cihanın en eski meyvelisi,
Bir dili olsaydı ne destanlar kelam ederdi!
Neleri anlatırdı şahitlik ettiği!
Oturup dinlenesin sayesinde,
Ve anasın Evliya Çelebi'yi.
Zira o da bilir Payas'ın güzelliğini.
Öyledir ki Hünkar zeytininin yemişleri,
Andırır yarimin kara gözlerini.
Hele gele de ese ki bir rüzgar,
Başlar ki lerzana, koparır vaveyla
Ve sallandıkça o narin çiçekleri,
Getirir sevgilinin kokusunu bana.
Payas'ım...
Bir Harb-i Umumiye,
Bir Pers-Helen Harbi,
Ya da bir Hitit medeniyeti anısıdır.

Kavruk tenli Anadolu kadınının,
Vatan için döktüğü vefasıdır.
Kundaktaki bebeğin rızkı,
Ay yüzlü toyların otağıdır.
Bercestenin, mazinin;
Her gecenin ardından doğan güneşin
Memleket renkleriyle boyanmış tablosudur.
Payas, bir yapıttır; vecd ile bakana.
Ve bir maşuktur onu anlayana.

PAYAS ŞEHRENGİZİ

Rumuz: Sevda Meftunu

Kaç asırdır bilmem aşka kilim dokudun
Tarihiilmekilmek nakış nakış okudun
Barbaroslu Hayrettine sen sunmuştun limanı
Göstermiştin zalime yıkılmayan imanını
Ne sevdalar görmüştür ipek yolu köprüsü
Dillerde mırıldanır bir Payaslı Türküsü
Uçun kuşlar uçun Payas semalarında
Toprağın bereketi var mübarek simasında
Payas çayından taşan bir sevda seliyim ben
Hasretiyle sararmış bir sarı laleyim ben

Tarihin meftunudur Sokollu Külliyesi
Şairlerdir Payasın delisi, divanesi
Doya doya icseydim Meryem Ana suyunu
O zaman alır mıydım Payasın huşusunu
Amanos dağlarında Payasa sevda saklı
Sevdaya bir kez düşen yitirir şuurunu aklı
Ey Payas bir nidasın şu sevdalı yürekte
Gel diye davet buyur seni bir kez görekte
Sevdasız geçen her gün hasretim ben, zulüm ben
Payası gördüğümde aşka açan gülüm ben

Dua kubbesinden arşa değer dualar
Melekler çaresizliğine bir şifa buyurlar
Cin Kulede damıtılmış bir yalnızlık ruhuma
O kulenin heybeti işlenmiş gururuma
Otursam bir asırlık zeytinin gölgesinde
Ne destanlar saklıdır Payasın heybesinde
Sincan şelalesinde gördüğüm nazlı kızı
Ne tatlıdır yüreğime bıraktığın o sızı
Payas kalesine çıkmış yiğidim ben erim ben
Şüheda'nın Vatan için can verdiği yerim ben

Rumuz: murat

CENETTEN BİR KÖŞE PAYAS İLÇESİ

Amanos'la akdenize bakıyor,
Kozludere, payas çayı akıyor
Zeytin dallarında bülbül şakıyor,
Cenetten bir köşe payas ilçesi,

Yağmur yağar yarık kaya seslenir,
Pınar akar çayır çimen süslenir,
Poyraz eser, deli gönül uslanır,
Cenetten bir köşe payas ilçesi,

Körfez kıyısında eşsiz bir lale,
Bir yanı külliye bir yanı kale,
Kervan sarayıyla hamamı ile,
Cenetten bir köşe payas ilçesi,

İpek yolu köprüsünden, geçilir,
Meryem ana çeşmesinden içilir,
Sekiz kubbeayan beyan seçilir,
Cenetten bir köşe payas ilçesi,

Göz gezdirdim dört bir yanı ekili,
Nar ağacı, incir, kiraz dikili,
İzzet, ikram, cömertlikte etkili,
Cenetten bir köşe payas ilçesi

Anadolu, Suriyeyi bağlayan,
Ortadoğuya geçişi sağlayan,
Dereleri gürül gürül çağlayan,
Cenetten bir köşe payas ilçesi,

İsmet murat payası aldı ele,
Yerleşim yeriyle cin kulesiyle,
İmarethane si, iskekesiyle,
Cenetten bir köşe payas ilçesi

BAIAS ,BAYYAS ,PAYAS

Rumuz: şah sultan

Baias ile Bayyas, bizim şimdiki Payas
İnsanlık kadar eski ,şahsına münhasır has

Bir tarafı külliye, bir tarafıysa deniz
Övmeye başlamadım, durun bakalım henüz

Türkmen kültür töresi, yaşanıyor ilçemde
Demir çelik işlenir, aş oluyor evimde

Kesme taştan yapılan, gözetleme kulesi
Tarih boyu çağlayan, meşhur Kozludere'si

Payas Çayı durmadan ,hep coşkuyla akıyor
Amanos Dağlarımız ,heybetiyle bakıyor

Narenciye ,hububat, nice sebze yetişir
Sokullu Mehmet Paşa Külliyesi yakışır

Haçlı ve Osmanlı'dan ,kalmış Payas Kalesi
İlçemizi süsleyen ,muhteşem Cin Kulesi

Güzide ilçemizden ,Yavuz Selim giderken
Dördüncü Murat geçmiş ,Bağdat'ı fethederken

Bölgenin büyük kısmı, yüzde doksanı ova
Çok az yeri plato ,sırtını yaslar dağa

Gözüyün ildiği yer ,yeşil orman, dağ, deniz
Suyu ,hava,toprağı, insana verir feyiz

İnsanları nahiftir ,bakmaya kıyamazsın
Yemekleri lezzetli ,yemeye doyamazsın

Umutları yarına bıraktırmayan ilçem
Adını andığımda yanağımdaki gülcem

İki bin on iki de, ilçe oldu Payas'ım
Selçuklu'dan bu yana ,sınır bölge Avasım

Canımdan evla bildim hasretim katmerlendi
Gurbetten sana geldim bak yüreğim şenlendi

Evliye Çelebi'den, oku cennet Payas'ı
Bunu yazan şairin ,Payas'tandır mayası.

04/08/2022

Payas Tasviri

Rumuz: Yorgun29

Diyorlar ki; Şu Payas'ı tarif et O
ki bütün tasvirlerden özeldir
Benzersiz anlatmak ya marifet
Dünyadaki herbir Őeyden güzeldir

O, incidir Cin Kule'den seçilen
İpekyolu köprüsünden geçilen
Yaylalarda bardak bardak içilen
Kar suyuyla demli aydan güzeldir

Amanos'un eteĝinde bir lale
Sembolüdür sekiz burlu o kale
Sarı Selim Camisiyle, han ile
Maldan, mülkten, sonsuz paydan güzeldir

Kalesinde asırların tamgası Kllyesi
Sokullu'nun damgası Oĝuz Ata
boylarının simgesi Gümüş oktan,
altın yaydan güzeldir

Yarık Kaya rüzgarlara aşıyan
Kozludere yaĝmurları taŐıyan
Akdeniz'in üzerinde ıŐıyan
Semadaki dolunaydan güzeldir

Bin Şifa var Meryem Ana suyunda
Varsın olsun inanmayın, duyun da
Gezen bilir plajında, koyunda
Badelerden, türlü meyden güzeldir

Damlataş mağrası bilsen ne ala
Antik zeytin ağacı da var hala
Amanos'tan Akdeniz'e dört nala
Koşuşturan deli taydan güzeldir

Nice düşman giremedi kanına
Çağlar şahit; şerefine, şanına
Benim diyen yaklaşamaz yanına
Kutlu boydan, asil soydan güzeldir

Hem sağlığın hem huzurun adresi
Alır gider sıkıntıyı stresi
Sincan'daki şelalenin o sesi
Bağlamadan, uddan, neyden güzeldir

Görmeyenler elbet nerden bilecek
Görenlerse hayranlıktan ölecek
Belki size mecaz gibi gelecek
Vallahi de bizim köyden güzeldir

BEN PAYAS'IM BEYİM!

Rumuz: Gâvurdağlı

I.

bu dağlar gâvurdağları'dır
başında dumanı gönlünde imanı eksik olmaz
nice gün görmüştür yiğitleri
nice pranga eksitmiştir çağlar boyu
bahar günü solmuş çiçekleri
bir yanında akdeniz
uzanır göğün mavisine doğru
bundandır hasretimiz masmavi bir bulut olup
yükselecek denizler üstüne
sonra yağar yağar da sırlı sıklam eder
çam kokularına bürünmüş
sevdağlı gönülleri.

yaylalarım vardır ki pusludur
ve yasıdır orda kınalı kekliğim
acı acı söylenir durur benim türkülerim
kâh bir barak havasıdır
kâh bir bozlak
yürek yakar hisli bir ozanın sesinde
ve denizin mavisıyla göğün mavisini
benim o apaçık ufku da birleşir
birleşir ve sonsuz bir umut olur
kıyısında duran herkese!

II.

ben payas'ım beyim!
benim boynum bıçak tutmaz
kan güllerinde, ismail gibi.
benim, her sabah mis kokan buğday ekmeği
benim, sarı sıcak tarlalarda terleyen emekçi elleri
benim; orağı, çekici amik ovasının
ve benim, en babayiğit oğlu çukurova'nın.
iskender ile dara'nın bulunduğu o
tarihin kan kokan sayfası benim!
bir yanım isos harabeleri'dir,
ilk kurşunu atan kara mehmet'tir diğer yanım
amma gel gör ki en zor günlerimde
yoktur yanibaşımda
bir tane bile olsa,
ağlayanım!

ben payas'ım beyim!
başında karı, boranı, fırtınası eksik olmaz dağlarımın
ser verir de sır vermez
nice çile çekmiş yollarım
ve çokça boşa geçip gitmiştir
boşu boşuna geçmiş bir ömür misali,
yıllarım!

ben payas'ım beyim!
ben ki ağır yaralı bir aslanım!

PAYAS'A METHİYE

Rumuz: Köpük

Güneşinin şavkı denize vurur
Ardında Amanos heybetli, vakur
Yemyeşil doğası her gönle sürür
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Dörtyol, İskenderun arası yerin
Yaylaların doğal, havansa serin
Seninle yaşamın manası derin
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Sokullu içinde zaman akıyor
Asil duruşuyla vakur bakıyor
Geçmişe özlemi yürek yakıyor
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Üstat Mimar Sinan, eserin onur
Devirir çağları büyük bir gurur
Payas'ın rüzgârı selama durur
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Görkemli asırlık zeytin ağacı
Kıymetini bilen herkes duacı
Yemyeşil zeytini kalbin ilacı
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Kubbe Dede ile Asar Dede'si
Gönülde huzurun, olur heybesi
Göklere ulaşır duanın sesi
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Ticaret yolları, Payas Limanı
Geçmiş fısıldar Paşa Hamamı
Tarih fişkırıyor şehrin tamamı
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Demire çeliğe şekil verensin
Varlığını ülkem için serensin
Aydınlık yarını önce görensin
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Cin Kule bakıyor sahile karşı
Düşünceye dalıp yokluyor arşı
Geçmişten bugüne eğilmez başı
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Sincan Mağarası doğa müzesi
Gök Göl'ü yüzünün gülen gamzesi
Lezzetli kömbeler sohbet mezesi
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Cazibe merkezi yılın her ayı
Yaz kış demez akar Darboğaz Çayı
Güzel geçen günde büyüktür payı
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

Sokakları nergis kokar Payas'ın
Pınarları soğuk akar Payas'ın
İnsanı sevgiyle bakar Payas'ın
Güzelliği gönlü mest eden şehir!

PAYAS'TA

Rumuz: Marmara

Dörtyol'a komşudur Erzin'e yakın
Dağlar deniz ile sözlü Payas'ta
Külliyeyi görüp kaleye bakın
Geçmiş gelecekle özlü Payas'ta

İkinci zamanı şendir pazarı
Üzüm asmaları evler üzeri
Mevlam esirgesin ondan nazarı
Yaşamak bir başka hazlı Payas'ta

Amanos dağları denize bakar
Buz gibi suları çayından akar
Ölümsüz aşklara hep sahip çıkar
Yarıkkaya ayrı yüzlü Payas'ta

Akşamınan iner bulut yüceden
Toprağa bereket düşer geceden
Umutlar yayılır tüten bacadan
Çalışma sanayi bazlı Payas'ta

Yazları yaylada kaldım serinde
Soğuk pınarları daha derinde
Gönlüm kulaç atar sahil yerinde
Nice güzellikler gizli Payas'ta

İnsanında her tür cevher görülür
Yüksek fırınlara umut sürülür
Çeliğe burada suyu verilir
Yürekler sıcakla közlü Payas'ta

Aşıklar gürleyip çalınca sazı
Söylersen beraber başkadır hazı
Gönlüm bugün yine bir kar beyazı
Kalbim ayrı ayrı gözlü Payas'ta

Güvercin sesiyle şakıyor her yer
Gönlün derinine akıyor her yer
Portal çiçeği kokuyor her yer
Nar boynunu büker Nazlı Payas'ta

Minareler sarıp deler gökleri
Hedeflere doğru gider okları
Zeytini tarihe salar kökleri
Zaman hep kalıcı izli Payas'ta

Balıkçı geceden çeker ağını
Davullar zurnalar çalar düğünü
Henüz sayamadım daha çoğunu
Kalmış ayrılığın hüznü Payas'ta

PAYAS'A SESLENİŞ

Rumuz: Meyus

Bir dağın, Amanos'un kudretinden doğan sen,

Ey güzel memleket,

Payas...

Saklamadın mı, hürriyet dolu bir çift gözü zindanlarında

Hüsrev kılıcı kadar keskin,

Bilemedin mi yüreğini onca adaletsizliğe.

Sığdırmadın mı vatan için bütün hıncını

Mehmet Çavuş'un o ilk kurşununa.

Ah! Gövdesi her dem yeşil, düşleri her dem Hameyn olan

Güzel memleket,

Payas...

Sermedin mi ipekten yolunu surre alaylarına

Vermedin mi karlı zirvelerinden çıkan soğuk suyu o mübarek dudaklara

Sürmedin mi yüzünü,

Makam-ı İbrahim taşına.

Özlemi, İkinci Selim camii avlusunda

on üç asırlık antik zeytin ağacı gibi uzayıp gidenSevgili

memleket,

Payas...

Görmedin mi, anlamadın mı?

Her seslenişte yetmez soluğu insanın

Anlatmaya seni

Anlatmaya tarihini.

Ancak kuru bir yankı olabilir mağaralarında gözlerinin.

Ancak bir damla düşüşü olur şelalelerinde
engebelerinin.Yine de seslenir bu yürek,

Seslenir seslenmez

Bulaşır nefesimize kokusu defnenin, kekiğin ve
ıhlamurun.Belki havzasından Değirmenderenin,

Belki Arsuz

kıyılarından.Binlerce

kez.

Yeşilin Mavi Gözlü Şehri Payas

Rumuz: Yanefe danef

Yeşil gözüyle maviye âşık olmuş haline nasıl da ikna olduk hepimiz.

Bir şehre âşık olmak mı, bir şehirden ötesine bakmak mı dersin sen buna?

Damlataş Mağarasında tarihin izlerine tanıklık ederken o anı yaşadın mı hiç?

Hava ile Âdem sonrasında yaşanan aşkın oradan doğduğuna, ilk şiirin kayalara yazıldığını gördün mü?

Sincan'ı bağına basarken, neşesiyle gözlerine bakmanın verdiği mutluluğa tanıklık ettin mi hiç?

Bir şehirden fazlasıydı yaşadığım, bir şehre bedeldi bana yaşattığın.

Biliyorum, insanlık tarihi kadar eskiye dayanır bu şehir. Bir şehre ne yazılsa hep bir yanı eksik kalır.

İnsanlığın sesini duy benimle.

Merhametin en incesinden, şefkatin nicelerini de.

Gel benimle tanıklık et buna.

Adına savaşlar başlayan Baias'ta.

Sekiz kulede birer kartal bekler, pençesinde tarihinde kalan düşmanın kan izleri.

Deniz kızları serinlerken kale surlarında, güneş yeniden doğar bu şehrin dağlarına.

Hangi aklını yitirmiş savaş açmayı düşünür Osmanlı'ya.

Kan dökülür de, kanı dökülür de, tek bir yaban eli değer mi kalenin kapısına.

Gül, kendini dikenleriyle korur bilirsin.

Bu şehir merhametiyle koruyor kendini.

Hissedirsin.

Tanrı biliyor ya, bunca insan boşuna yaşamadı burada. Bülbül sesleriyle uyanmanın aşkı dersin buna, kaç milyon nefes izi sinmişse sokaklarına, hepsinin merhametiyle işlendi bu şehir, onun için hâlâ ayakta.

Gel, merhamet eksikliğimizi giderelim Bayyas'ta.

Merhametli kadınların elleri değerken Sokullu Mehmet Paşa Külliyesine...

Duvarlarına sinen çiçeklerin kokusu sarıyor bu kenti.

Çocukların sesleri varken, nasıl kirlenebilir ki?

Kimi gül bahçesinde yürürken, kimi yeşilin elli tonunda.

Bazı şeyler söylenmiyor, sadece yaşanıyor sokaklarında.

Hangi dinler yaşandı, hangi dillerde şiirler yazıldıysa, hep bir eksikliği kaldı.

Yalnız tüm inançlarda ortak bir dua vardı.

Çocuklar ölmesin, kadınların yaşattığı bu şehirde, adamlar her günü bayram bilsin.

Sabahlar anlamıyla doğacaksa.

Gel, âmin diyelim bu duaya, Tanrı'nın sakındığı Bayas'ta.

Şehrin ışıklarına nasıl da muhtaç Cin kalesi, gökleri ve yeri korurken üstelik...

Osmanlı boşuna sevmedi burayı, Ortadoğu'ya kapılarını açtıkça, serinlik gitti oraya.

Ey yarınıyla baharı müjdeleyen şehir, bir ev sıcaklığını nasıl veriyorsun bu kadar insana.

Kucak açar mısın bana da.

Yağmuru çağıran dağlarında ne kadar da güzelsin oysa.

İbadetin tebessümle birleştiği sokaklarında, hep bir çocuk neşesi, kaybolmamış mahalle kültürüyle, nasıl da doğuyorsun Ortadoğu'nun güneşi.

Evliya Çelebinin zamanı olsaydı, daha neler anlatırdı.

Şehrin güzelliği sadece bir kitaba sığar mı?

Buraya Mimar Sinan boşuna adım atmadı, duydu, gördü ve bir Kervansaray yaptı.

Adına yakıştı, sana ayrı bir güzellik kattı.

Çiçekler dahi açtı kaldırımlarında.

Bak, birazdan yağmur yağacak buraya.

Gel, yağmuru birlikte bekleyelim Payas'ta.

Sam yolundan bir bahar gelir, ikinci rüzgârında gölgeler yanar.

Ah Payas, kaç isimle anıldın kaç dine kucak açtın, tüm melekler hep seni anar.

Sincan şelalesi altında, melekler şarkı söyler.

Bir şehir aşka gelir, aşk bir şehrin üstüne beyaz bir tülbent gibi serilir.

Amanos hayrandır Kozludere'ye, dağlarında göller saklı, bunca güzellik niye gizli kaldı.

Payas çayı, göklerin mavisini aldı, yeşilin tüm tonları arasında adına yakıştı.

Meleklerin söylediği şarkı Payas'tı.

Gel, bir şarkıya eşlik edelim seninle.

Payas, ancak bir şarkıyla anlatılacak kadardı.

Gün Akdeniz'den batarken, dört yolun hangi yolunda kederler kalır.

Bir günbatımına her insan muhtaçtır.

Şehir, tüm sıcaklığını insanlarından alır.

İskenderun körfezi, Akdeniz'in sahici güzelliği, Payas ile anlam kazanır.

Çağsak Tepesi, Babil bahçelerini kışkandırır.

Herakleios ve Hüsrev boşuna savaşmadı senin için.

Güzellikler hep elde edilmek istenir, güzel bunu bilir yüzü kızarır.

Ki senin adına ancak büyük savaşlar yakışır.

Şarkılar söylenir, türküler yakılır, adını yazmayan kalemler yakılır.

Şimdi sen, bir şehir mi dersin buna.

Bir şehre hayat mı verir misin adınla.

Gel, yaşamı kutsa benimle Payas'ta.

Yavuz Sultan Selim'in bir gözü sendeydi.

Mısır seferi bahaneydi.

Evliya Çelebi boşuna gezmedi, sende nefeslendi.

Fransızları Fransız bırakan, Fındık yaylasından inen çetelerdi.

Savaşlar, aşklar, şiirler, şarkılar, tüm güzel sözler ve küflenmiş insanların kalpleri, bir yerde hepsi boşunadır ey şehir.

Seni sen yapan insanların, insanlarına ev sıcaklığını veren merhametin ve adın...

Payas, bir şehirden fazlasısın.

Adınla ilelebet yaşayacaksın.

Gel, adımızla yaşayalım bu şehirde.

Şansımız varsa yağmur da yağar, Tanrı konuşur belki bizimle.

Payas'ta, meleklerin şehrinde.

Rumuz: Behlül

PAYAS GÜZELLEMESESİ

Payas kadim bir şehir, geliyiyor gittikçe
Halen dimdik kaleyi görün siz de Payas'ta.
Meyve veren zeytinin dalında kuş öttükçe
Anıt ağaca gönül verin siz de Payas'ta.

Mısır seferi ile Payas bize geçmişti
Asker Payas Çayı'ndan soğuk sular içmişti
Hac yolunda olması ona değer biçmişti
On altıncı yüzyıla varın siz de Payas'ta.

Ceneviz'den kalmıştı çok eskiydi kalesi
Osmanlı'ya geçince bitti mücadelesi
Sonra külliye ile yapıldı Cin kulesi
Cin mi varmış kulede? Sorun siz de Payas'ta.

Külliyeyle Sokullu bu şehre imza atmış
Kaleyle bütünleşmiş hem de güzellik katmış
Nâdide eserleri ecdadımız yaşatmış
Geçmişe doğru hayâl kurun siz de Payas'ta.

İpek yolu geçermiş köprüsü var duruyor
Kervansaray muhteşem, nasıl göz dolduruyor
Camide Allah bize secdeyi bulduruyor
Manevi bir havaya girin siz de Payas'ta.

Sırtı Amanoslar'a dayanırken ayağı
Uzlanmış Akdeniz'e serinliyor bayağı
Çağsaktepe yüksekmiş pınarı ve koyağı
Gökgöl'ü seyrederken durun siz de Payas'ta.

Önceleri olurmuş, isyan/soygun olayı
Halep'e bağlanmıştı işte bundan dolayı
Artık emindi kervan hem de Surre Alayı
Asayiş defterini dürün siz de Payas'ta.

Evliya Çelebi de Dört Yol/ Payas gezmişti
Fransız işgaliye Payas'lıyı üzmüştü
Fındık yaylası'ndaki çete oyun bozmuştu
Varsa kalan yarayı sarın siz de Payas'ta.

Büyük İskender ile savaşmış Kral Dâra
Deliçay'ın orada atılmıştı çok nâra
İskender kazanmıştı Dâra'da büyük yara
Diğer savaş izini sürün siz de Payas'ta.

Bin dokuz yüz kırk iki kurulmuş belediye
Altmış sekizde ise Nahiyelik hediye
Narenciye yaygınmış olmamış hiç bâdiye(1)
Sonra ilçe mührünü vurun siz de Payas'ta.

Hassa Payas tüneli açılrsa çığır açar
Yolların kısalması bölgeye neşe saçar

Hassa gibi ilçeler beriye çabuk geçer
Dreksiyonu deniz'e kırın siz de Payas'ta.

Akıyor şırıl şırıl Deliçay Kozlu dere
Bir görseniz Payas'ı gidersiniz kaç kere
Payaslıyım! Diyor halk, göğsünü gere gere
Behlül gibi yaygıyı serin siz de Payas'ta.

(1) Badiye: Kır, çöl.

BAYYASI MAKAMINDA

Rumuz: Czerka

Güneş usul usul kaybolurken Amanosların karşısından
Kırmızı turunç bir gökyüzü emanet eder akşamına.
Kuş sürüleri hemavaz uçar kızılılıkta.
Havada ılıman, buğulu bir zeytin kokusu.
Ve efkârlı bir mahpusluk.
Zifiri siyah, demir parmaklıklar...
Bir mavi bir nazlı bir edalı Akdeniz,
Kale zindanında bir vatan şairi,
Sırtını okşar Namık Kemal'in.

Elini siper etmiş, kısmış yorgun gözlerini.
Çevresinde keşişlemeden deli bir rüzgar.
Ufka bakar elif misali her daim.
Bir ok bir yay bir kılıç,
Gece nöbetçisidir Cin Kulesi.

Birazdan derin bir uykuya geçecek kervansaray.
Gökyüzünü yorgan edip kendine.
Gurbetlikleri, yarenleri yıldızlara emanet edip,
Rüyalara dalacak.
Rüyasında bir Sokullu bir Mehmet bir Sinan,

Herakles ve Hüsrev'in atlılarıyla parçalanan
Ve başlarını ölümün avuçlarına bırakan bedenleri
Koynunda uyutan toprak,
Boncuk boncuk terler asırlardır,
Beyaz bulutların gölgesinde.
Bir sarı bir sıcak bir Temmuz,

Ve anadır bu toprak
Vatandır...
Anavatandır on yıllardır
Bir Mustafa bir Kemal bir Paşadır...

Güneyde, kutlu yol üzeri turunç kokulu bir şehir var,
Âdemin gönlü zengin, bütün insanlığı sığdıracak kadar!

Dağlarında ceylan izi, vahaları misk-i amber kokar,
Bahçeleri mor menevişe, ırmakları ab-ı hayat akar.

Şu dolunay, şu mercan yakamozlar ezelden Payaslıdır,
Sensiz geçen gün, sende visale ermeyen güneş bile yasıdır.

İskender, Kral Dara ve dahi Hüsrev; kimler sana hayrandı,
Barbaros Hayretten Paşa bir diğer deha Sultan Selim Han'dı

Sultan Murat misafirindi, tarihe not düşüldü, adı: Bağdat seferi,
Şimdi nur iner her gece, oracıkta şehadet şerbetinden içti neferi.

Tarih sende yazıldı, dörtnala giden atlar gelip kapında durdu,
Ferman dimağlara kazıldı: Payas ezelden Müslüman Türk yurdu.

Sokaklarında duyulur ta derinden, lakin kalmıştır Sinan'ın izi,
Sokullu Mehmet Paşa Külliyesi ihtişamıyla karşılar hepimizi.

Sonra tarihe tanıklık eden asırlık zeytin ağaçları selama durur,
Taş köprüden geçerken Akdeniz'in meltemi bir vakit yüzüne vurur.

Şehrin mührü gibidir sekiz koluyla göğe şahlanan kalesi,
Hendeği atla geç öteye tekmil nöbette, Kesme taş Cin Kulesi.

Bir seyyah olsam âlemde, dolaşsam dünyayı diyar diyar,
Olamam senin sokaklarında yürüyen bir fani kadar bahtiyar.

Mavi boncuktur Gök göl, sen ne güzelsin Payas, ey kadim şehir!
Sendeki erdemler anlatmakla bitmez, lakin mürekkep olsa nehir...

PAYAS MARŐI

Rumuz: Őevki

Selam olsun sana ey güzel Payas!
Akdeniz Havzı'nda sen bir incisin,
Bulunmaz bağrında ne hüzün ne yas,
Őehirler içinde en birincisin.

Tarihin Şerefle, Şan ile dolu,
İskender'in geçti buradan yolu,
Seninle övünür tüm Anadolu,

Akdeniz Havzı'nda sen bir incisin,
Őehirler içinde en birincisin.

Camiler, kaleler, kervansaraylar,
Şu engin ovalar, Şu çoŐan çaylar,
Huzurla geçmede haftalar, aylar,

Akdeniz Havzı'nda sen bir incisin,
Őehirler içinde en birincisin.

Cumhuriyet devri; büyüdün kat kat,
Açtın zirvelere Őevk ile kanat,
Yükseldi üstünde bilim ve sanat,

Akdeniz Havzı'nda sen bir incisin,
Őehirler içinde en birincisin.

Sana meftun olan Payas der durur,
Güzelliğin her dem göreni vurur,
Bir an ayrı kalmak yakar kavurur,

Akdeniz Havzı'nda sen bir incisin,
Őehirler içinde en birincisin.

Havz: Havuz, büyük su birikintisi

Payas'ta Şiiri
Rumuz:Avaz

Amanos'tan gelir yarin kokusu
Düşer de içime gezer Payas'ta
Cin Kalesi'nde bir türkmen ahusu
Zeytin gözlerini süzer Payas'ta

Güvercinler yüreğinden yaralı
Sarı Selim avlusunda duralı
Şu gönlümün kara gözlü maralı
Deliçay'da türkü dizer Payas'ta

Yarıkkaya efsunlu bir rüzgardır
Limandaki dalgalar hep efkardır
İpekyolu köprüsünde esrardır
İçimde bin düğüm çözer Payas'ta

Sokollu'nun gölgesidir külliye
Meryem Ana yudum yudum hediye
Körfezden bir şahin uçar kaleye
Açıp kanadını süzer Payas'ta

Toroslardan Akdeniz'e sevdalı
Avaz avaz türkülerde yaralı
Türlü çiçek türlü renge boyalı
Ruhuma bir resim çizer Payas'ta

PAYAS

Rumuz: Pınar Abla

Neler, neler saklısın! Tam sır küpüsün Payas,

O toprağın o taşın hala mı tutuyor yas?

Havasında suyunda tarih kokan hey şehir.

Bu intişam bu duruş, sade sanamıdır has?

Şehre nasıl? kol kanat germiş Payas Kalesi.

Geçmişinden neleri saklıyor külliyesi,

Sanki geçmişe inat hala dimdik duruyor,

Gözüm üstünüzde der, soldaki Cin Kulesi.

Kimbilir? Sularına kaç gemi demir attı?

Kim bilir ki ufkunda kaç kere güneş battı?

Söyle bana hey liman kimleri yolcu ettin?

O Kervan sarayında hangi krallar yattı?

Payas Çayı üstünde, sanki bir etek köprü,

İpek yolu üstünde, öyle bereket köprü,

Ama artık yıkılmış, kimse uğramaz olmuş.

Şimdi gelen geçen yok, insana hasret köprü

O baharat yolunda gürleyip esmiş şehir,

Gün gelmiş, ticaretin yolunu kesmiş şehir,

Her gün gelen kervanlar şehre uğramaz olmuş,

Duydum ki o aralar kendine küsmüş şehir.

Her yüzyılda üstüne kültürü sağan Şehir,
Toprağına suyuna ,zaferler yağan Şehir,
Bazen sularda kalmış, bazen yandığı olmuş
Anka gibi külünden, yeniden doğan Şehir.

DemıŐ ki Deliveli ;Şimdi bir Şey etmeli,
Bu durgunluk sakinlik yeter, artık bitmeli,
YakıŐmıyor bu Şehre, bÖyle kÖhne duruŐlar.
Payasın bacaları, üç vardiya tütmeli.

DüŐünmüŐler, kurmuŐlar, demir fabrikasını,
ÇalıŐarak atmıŐlar, fakirliğin pasını, Yeniden
güneş dođmuŐ, Payas sahillerine. Turistler de
doldurmuŐ, balık lokantasını.

Amonos dağlarında dinle, bülbül sesini. Bak
Payasa, oradan kesmeden nefesini, BÖyle
güzel yerlere doyum olmaz bilirim.Sakın
görmeden gelme, Sincan Őelalesini.

Payası anlat dedim hey! Trakyalı aba, Ama
susturmasını, hiç katmadım hesaba,
Şu zavallı kalemi nerede durdurayım.
Anlat-anlat bitmiyor, kÖltür kokan kasaba.

Bir Beyaz Güvercin
Rumuz:Yorgun Şair

Ben bir beyaz güvercinim Payas'a süzülen
Kanatlarımda kurşuni bulutların mührü
Gözlerimde Amanos dağlarından kalan Bir
avuç sulu kar var...

İki mavi arasında selamlıyorum limanıBir
gemi kalkıyor 10.35 geçe
Rıhtımda hayalîmsi insanlar var bekleyen
Giden şövalyeler dönmeyi unutmuş gibi...

Ben bir beyaz güvercinim Payas'a süzülen
Yüreğimde yer yer kervansaraylar İnsanlar
var Anadolu'dan göçen Heybelerde bilmem
hangi mektuplar saklı
Hangi mevsimlerin kokusuymdu beni mahmur eden
Bilemedim...
Kondum sonra Cin Kulesinin tepesine
Bir ezan sesi yükseliyor
Dinliyorum uzun uzun...

Ben bir beyaz güvercinim Payas'a süzülen
Gözümde canlanıyor eskiler
Dünlere gidip geliyor bakışlarım
Kanat çırpıyorum uyuyan uygarlıklar üzerindeSonra
bir ses geliyor

Namık Kemal'nin sitemleri sinmişti duvarlara

Üşüyorum...

Bir zemheri gecesinden çıkmış gibi oluyorum

Sahi şu Payas kimleri dinledi

Kimlere açtı yüreğini

Kimler yıldızlarını saydı bir gece yarısı

Kimlerdi sahi Payas'ı bilenler...

Ben bir beyaz güvercinim Payas'a süzülen

Kanat çırpmalarında günbatımları

Uzaktan izliyorum her şeyi

Yüreğimde bir kor gibi tutuşan aşktı Payas

Gözlerimi alıkoyamadığım bir mavilik

Kokusunun içime sindiği bir yeşillik

Bir sevdandı Payas'a süzülme

Rumuz: Evliya Çelebi

Akdeniz'de Bir Şahit

Payas'a doğru

Çağırır ötelerden yüce tahassür
Çağıldar sesi, ince bir Türk makamı
Arabacı, arabayı dört nala sür
Yakınlaştıkça yakar o Türk mekânı

Geliyorum ey mavinin ve yeşilin Gül
gibi uzandığı, tarihe tanık Aklımda
suların, tepelerden seyrinGeliyorum
aşk ile diyarı tansık

Payas

Doğruluyorum şehre, işte Sokullu
İşte asırlardır dikili minare
Sen ah, yekpare nazenin atam yurdu
Cin kulenden senin doymuyorum keşfe

Geçiyorum sokaklarından, ben şahit
Dağ ile denizi bir eden beldene
Güzelliğine benzer görmedi ahit Divit
bile yetmez seni resmetmeye

Payas'tan sonra

Nasıl da koşardı göğsünde çocuklar
Yar olurdu gök çınarları serçeye Bu
ayrılıktan döse düşen hüzün var
Kal'am, yaslanmak sana isteğim yine...

O Günden Beri

Rumuz: Özbey

Yıllar yıllar önce bir aile gezisi
İçimde çocukluğun öğrenme hevesi...
Güler yüzlü bir amcaya sorduk adresi
İlk durağımız heybetli Payas Kalesi.

Anılar, hafızamın tek tesellisi
Payas'a geldiğim o günden beri.

El ele çıktık kaleye basamaklardan
Şimdi Cin Kule karşımız, Külliye sağ yan
Tam tarihî manzaraya daldığım o an
"Gidiyoruz" dedi babam seyre doymadan.

Kulağımda hâlâ babamın sesi
Uktedir, geldiğim o günden beri.

Avluda bin üç yüz yıllık zeytin ağacı
Ünlü "Seyahatname"de gölge ilacı
Etrafında Külliye ve hacılar hanı
Sokullu'nun, Koca Sinan'ın yadigârı.

Külliyeden bana ağaç sevgisi
Mirastır, geldiğim o günden beri.

Bu sıralar niyetim var yine gelmeye
Zihnimde tutunanlara selam vermeye
Bilemem gelmeme sebep o güzel şey ne ?
Belki yârdır belki de bir şiir vesile.

Kalbimde müstakil bir huzur yeri
Payas'tır, geldiğim o günden beri.

Güneyden gönüllere, kible gibi esersin
Gün geçtikçe dillere, düşen bir şahesersin
Yaşanıyor hoş hisler; şandır on iki Kasım
Gök gerdanını süsler, has külliye Payas'ım

O külliye den inan; baktıkça dağa, taşa
Gülümser Mimar Sinan, Sokullu Mehmet Paşa
Cengâver Cin Kulesi! Dersin almış da hasım
Pek mağrurdur Kale'si, adın gibi Payas'ım

Milattan öncesine, şahit olan çağınla
İllerin nicesine, hakimdin sancağınla
Ecdat emanetimsin, sen sevincim sen yasım
Sen şükrüm minnetimsin, şanlı tarih Payas'ım

Cumhuriyet zaferi, Gazi Paşa otağı
Hatay'ımın neferi, yiğitlerin yatağı
Sen bayrağımdaki renk; o solmayan al kısım
Anadolu'mda ahenk, ata yurdum Payas'ım

Nur Dağı çam döşeli, huzur katar havaya
Yaylaları neşeli, can vermekte ovaya
Sen de seni sevene; belli hısımsın, hısım
Duyduğum her güvene, layıksın sen Payas'ım

Gökte mehtap halesi, Akdeniz'de pırıltı
Ve Sincan Şelalesi, hiç susmayan şırıltı
Damlataş Mağarası, tabiattan mirasım
Deliçay'ın doğası, bir ödüldür Payas'ım

Bir aşk ile bakarım, Amanos'ta doruktan
Lezzet olur akarım; içli köfte 'oruk'tan
Duy buradan sesimi, yoktur başka kıyasım
Anla bu kök isimi, sende buldum Payas'ım

Sen güneye el atan, memleketin kolusun

Sen külliyyede yatan, 'zeytin' gibi ulusun
Senle Ően olur günüm, silinir kalpte pasım
Böyle benim düğünüm, destanımsın Payas'ım

Yolculuk;

Şimdi takılıp rüzgârlara,

benden çok uzaklarda

bir memlekete uçuyorum

Ve kanatlarımla aşırı Akdeniz'den

Payas'ta bindörtüzyıllık bir zeytin ağacının dallarında,

onun ezgisini söylüyorum:

“Anadolu'nun bir ulu zeytinisin, kim bilir kaç millet gördün?

Asırlık gölgende kaç kişinin ruhunu serin sükûnla ördün?

Kaç savaş gördün, ne kılıçlar ne baltalar yok edebildi seni,

Bir başına o tüm asaletinle yılmadan günbegün büyüdün.”

Uzaklardan bir ses yankılanıyor,

“Vatan! Hürriyet!” diye bağırıyor!

Uçup konduktan sonra tepesine,

her şeyi seyreden Cin Kulesi'ne

sorup öğreniyorum bir zamanlar, Vatan şairinin burada olduğunu.

Ve katılıyorum ben de asırlar öncesinden gürleyen bu sese:

“Ezdi geçti “sayyâd-ı bi-insâfa hizmet edenleri” o dizelerin,

Bedenin göçeli bir asrı geçti lâkin çağlıyor hâlen akislerin.

Müsterih ol, nice Kemâller geldi ardından vatan aşkıyla tutuşan,

Gelibolu'da düşmanı bir adım ötesin' geçirtmediler kabrinin.

Şanlı millet topyekûn uyandı, sâkıt olmadı cevher kadr-ü

kıymetten!Sükûn içinde uyu kabrinde gayri ölümsüzsünüz sen

v'eserlerin...”

Amanos Dağları uzaktan selam veriyor

ve esen yeller yavaş yavaş,

Akdeniz'e beni geri sürüklüyor.

Sonra bi' gayret kanatlanıp gökyüzüne,

seyrediyorum en tepeden her şeyi

Ardından söyleyerek Payas'ın türküsünü uğurluyorum bu memleketi:

[Metni yazın]

Payas'ın Türküsü;

“Bir yanda kale bir yanda külliye, Ortada bir küçük anadolusun.

Ve Akdeniz'den esen yelleriyle Asırlardır milletimin yurdusun.

Zeytin, çınar, ulu ağaçlarıyla, Bir güzide ezeli memleketsin. Sahil boyu uzanan yollarıyla,

Yurdumun güneyinde bir cennetsin.”

Elbet bir gün yine karşılaşırız,

Düşten değil gerçekten tanışırız...

[Metni yazın]

Payas

Rumuz: ah3955

Tarihinde asırlar var, çağlar var,
Geçmişe ulaşan yıllar Payas'tır.
Yöresinde bahçeler var, bağlar var,
Engelleri aşan yollar Payas'tır.

Cin Kulesi Amanos'a yarendir,
Sincan Yaylası maziye erendir,
Çağsak Tepesi'nde çiçek derendir,
Burcu burcu kokan güller Payas'tır.

Kervansarayı, kalesi, denizi,
Yadigârdır, hepsinde Ata izi,
Bu vefa kudreti bir tutar bizi,
Derman olup saran kollar Payas'tır.

Damlataş'ta su verir Meryem Ana,
İçen şifa bulur hem kana kana,
Yanaşır gemiler bir bir limana,
Yelkenleri açan yeller Payas'tır.

Daha güçlü bir Türkiye savında,
Üretimin, emeğin ön safında,
Fabrikada demir-çelik tavında,
Tüten duman, uçan küller Payas'tır.

Canımızdır bu vatana borcumuz,
Gövdemizdir kaledeki burcumuz,
İstiklaldir ebediyen harcımız,
Kardeşlik haykıran diller Payas'tır.

[Metni yazın]

DÜŞ

Rumuz: Balca

Hayalimde bir yere gidiyorum,
Dünyanın gölgesinde,
Tarihe kulak veriyorum.
Her günün güneşle dolu olduğu,
Yürüdüğünüzde zamanın farkına varamadığınız,
Gelenek ile kültür harmanında bir köşede kaybolacağınız bir şehir.

Oturdum, baktım şehrin kapılarından.
El salladı,
Payas kalesi ile Cin kule arasında
Şehirle aynı yaşta çifte gövdeli,
Dünden bugüne şehri diyar diyar gezmiş bir dut ağacı.

Limanda bekleyen yaşlı bir kadın,
Gece görünümlü yaldızlı deniz yıldızı gözleri,
Yüzünde hüznün çizgileri,
Eski ve dağınık bir koku...
Kapı açıldı, çocukluğumdan bir ses!

Çocukluğum, orada yatıyor.
Orada, o kasabada, o tepede, o limanda...
Geceleri tekrar gördüğüm,
beni çağıran birçok sese benzer.
Ama gidiyorum, nereye bilmiyorum.
Üzerinden uçtuğum bu anne ülkesi...

Şehrin kıyısından yürüyorum.
Bana bunu hatırlatan körfez boyunca
Yeniden keşfedilecek çocukluk hayalleri.

Bu ana şehir, yeryüzünün tek çilingirlik kapısı,
Tarihin yaşayan aynası.

[Metni yazın]

Son ufuktan öteki bakışlar,
Yağmur sesinde ipek böcekleri,
Sessizlik ve çok derin bir sessizlik...

Eskimeyen bir göçtü eksiltilti.
Ben göçtüm o kaldı
Bir göçtür çekip giden, güçtür kalbe.
TARİH: 30.08.2022

[Metni yazın]

PALAS PANDIRAS PAYAS

Zamane çocuklarından değildik.

Dünyaya geleli dört yıl olduğunda,

Konuşmayı bile ona buna gülerek öğrendik.

Babaannem Lamiye Hanım, yerlilerindendi Payas'ın.

Dedemse has be has evladıydı Isparta'nın.
Yaşadığımız yeri öğrenme sebebimse, Gamsız

dedemdi desem yeridir herhalde. Namaza diye

çıkarmış, yaşlı zeytin ağacına gider, Çayını, çorbasını

içer, öyle dönerdi eve.

Çıkmadan mutlaka kızdırırdı Lamiyesi'ni.

Her defasında “palas pandıras çıkma şu evden” dedirtirdi.

Dedemin arkasından gülerdik “payas pandıras çıktı yine diye”.

Babaannem de bize güler, “kızım Payas buranın adı, dedene başka şey söylüyorum” der geçiştirirdi.

Gün geldi dedem duydu bu oyunumuzu, Oturttu bizi
yüksek divanına, büktü boynumuzu.

Anlattı Payas'ı kaşlarını çata çata.

Sokullu Mehmed Paşa'nın Külliyesi'nden girdi, Namık

Kemal'i zindanlardan topladı,

Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sinden çıktı.

Meğer Payas Çayı'nın kenarında, Değirmende un
öğütürmüş annesinin ataları,

O çay kenarı, dedemin de banyo yeriymiş yazları. “Şimdi
nerede” diye diye bitmez ne ahları ne vahları.

[Metni yazın]

Payas'ı palas pandıras şehre döndürdüler.

Bari Zeytin ağacı ölmesin diye gövdesine çam katranı sürdüler.

Bacalardan, ekmeek künefe kokusunu alıp,

Zehir salan demirden fabrikalara teslim ettiler.

Dedim ya dedem Ispartalıydı ama,

Hataylıdan bile çok biber ekerdi aslında,

Ona göre bir karış toprak ya biberlikti ya maştala.

Uzak geçmişte bir gün, filmciler doluşmuştu

Payas'a, "Karınca Katarı'nı" çekmeye gelmişler o
sıcakta.

Tesadüf bu ya dedem bir de bakmış Orhan,

Çocukluğundan kalma afacan, gezmekte bizim kalede açıktan,

Akşamına bize geldi dedemle

birlikte. Payas'ta tanıdım ilk aktörü

böylelikle. Bizim oranın filmi bile var

diye diye, Sevinirdik delice.

Ah Payasım Ah, Ah!

Türkiyem'in güney

ucunda, Suriye'ye beş kala,

Akdeniz'in beşiğinde sallana

sallana, Uyuyan kasabam.

Yine baksam kaçak göçek Cin Kulesi'nden

denizine, Dedem'de beni koştursa ta Belen'e.

RUMUZ: DAĞ ÇİLEĞİ

[Metni yazın]

BİR MEMLEKET ÖZLEMİ PAYAS

Rumuz:feyyazi

Akdeniz kıyısından çıkıp kenara,
Amanos Dağlarına, yaslanır Payas.
Şanlı tarihi benzer koca çınara,
Senin gibisine az rastlanır Payas.

Cennetten bir köşe, erenler duası,
Dağların, yaylaların temiz havası,
Çayırlarda alı, yeşili, mavisi.
Boyalarımı sürer, süslenir Payas

Temelleri sağlamdır Payas Kalesi.
Dimdik ayakta durur, Cin Kulesi.
Usul usul akıyor, Sincan Şelalesi,
Bağımız bahçemiz ıslanır payas.

Payas Kervansarayı taşı tuğlası,
Huzur verir, Paşa, Fındık Yaylası,
Eşi dengi yok, bulunmaz böylesi,
Mahzun gönül, seninle uslanır Payas.

Sincan'da Meryem Ana suyu şifalı,
İpekyolu Köprüsü hala vefalı,
Bu esen rüzgar sanki yarikkayalı.
Deli rüzgarı sanki, seslenir payas.

Portakal bahçeleri, boylu dikili.
İncir, limon, zeytin ovası ekili.
Sebze meyve hep seraları çakılı.
Onca nimete içim hislenir Payas.

Payas' da ye, Ayşekadın fasulyesi
İspanaklı, peynirli, etli kombesi.
Rahmetli anamın, peynir künefesi.
Gözlerim yaşarır, puslanır Payas.

Yemyeşil güzellikler, ovası dağı,
Yıllar geçse bile delikanlı çağı.
Bereketli toprağı, bahçesi bağı.
Kurdu kuşu, seninle beslenir Payas.

Feyyaziyem gurbet elde kaldım naçar.
Bu dert yüreğime saplı sanki hançer.
Sana olan özlem bilmem nasıl geçer.
Kalbimde dura dura paslanır Payas.

[Metni yazın]

Kendimi Payas'ta Buldum

Rumuz: Mavi Kelebek

Gözlerimi açtığımda
Payastayım
Bir deniz kenarında
Çarpan dalganın seslerini duyuyorum kulağımda
Tuz kokusunu hissediyorum burnumda

Gözlerimi açtığımda
Payastayım
Amanos Dağları'nın
Engin ormanlarında
Spiraller çiziyorum
Arabayla yollarında

Gözlerimi açtığımda
Payastayım
Tarihin tam ortasında
Sokollu Mehmet Paşa Külliyesinde
Dolaşıyorum derinlerinde

Gözlerimi açtığımda
Payas Limanındayım
Geminin güvertesinde
Bekliyorum sabırsızca
Denize açılmayı

Gözlerimi açtığımda
Payastayım
Cin Kulesi'nde
Kahve içiyorum
Gökyüzüne bakıyorum
Ve bekliyorum Payas'ın gecelerini

[Metni yazın]

Gözlerimi açtığımda
Payastayım
II. Selim Camii'nde
Bir namaz vaktinde
Muhteşem ambiyansına
Camii cemaati ile birlikte bakıyorum

Gözlerimi açtığımda
Payastayım
Payas Kalesi'nin
İhtişamlı kapısında
Bekliyorum içeriye girmeyi

Gözlerimi açtığımda
Bir uçaktayım
Bakıyorum yukarıdan
Payas'a doğru
Bir fotoğrafa dikkatlice bakar gibi
Bir daha görebilmeyi umarak

[Metni yazın]

Payas

Rumuz: Olcay

Her zaman güzel bu şehir
Göğü kaplayan gül örtüsü
Gökyüzü, deniz, ne güzel...
İçimde susmayan saadet türküsü

Her zaman güzel bu kadar
Payas sahilinde martıların sesleri
Ve taptaze sabahlar
Bakarken sıcacık mutlu evleri

Gün doğarken Payas 'ta yavaş yavaş
Huzurla başlayan güne yolculuk
Mavi göklerde en mutlu aşk
Bu şehir, büyümediğim bir çocuk